

23 КАРОВЫ

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар.)

Усё пачалося з цікаўнасці Аляксандра. Ён з маленства дапамагаў маці на ферме, і вырашыў праверыць — ці можна сваім умемнем зарабіць грошы для свайго сям'і. Усё атрымалася, а потым, як кажуць, пайшло-паехала... Галава сям'і ўрэшце стаў хатнім гаспадаром. Яго жонка Надзея, хоць і не кідае месца рэанімацыйнай медсястры ў раённай бальніцы, працуе разам з мужам. Дзве дачкі дапамагаюць бацькам.

Аляксандр сам доіць кароў — ён зусім не згодны з тым, што гэты жаночы справа. А яшчэ раніца і ўвечары адвозіць у багажнік «Волгі» бітоны з малаком на завод у райцэнтр. Усёго атрымліваецца 450(1) літраў у дзень. Гэта — вынік цяжкай працы, калі падымацца трэба на зольку, а класіцца ў локж пасля апоўначы.

— А што цяпер лёгка? — рытарычна пытаюцца гаспадары. — За тое можна прыстойна зарабіць. Праўда, не на замежныя вандроўкі: мы з раёна нікуды выехаць не можам, трэба жыццё глядзець. Але на жыццё і тэхніку — калі ласка! Трэба толькі не ленавацца і працаваць з галавой.

Некалькі гадоў таму, калі ў Запекіных было 10 кароў, яны запэўнівалі, што «ніколі ў жыцці» не будзе больш.

— А цяпер зарадка не будзе, — гаворыць Аляксандр. — Казачы пра павелічэнне статак на дзень страшна, але спыняцца на дацягнутым было б вялікім глупствам. — У нас ёсць добры стымул для працы — нашы дзеці, якім хочацца ўсяго, і янтаніага, — смяецца Надзея. — Але ў нас такі парадак: хоча старэйшая дачка Іра, якой цяпер 13 гадоў, новыя круты мабільны тэлефон — атрымай цяля, «Берад на міны». Канікулы альбо не — а 7-й трэба падняцца, тры разы на дзень выпіць цяля. Але ўвесь прыбытак — у кішэню.

Маленькая Жэня таксама вучыцца пайці цяляткам. Але ў 7-гадовай малой і з цялямі атрымліваецца аднаборства: чорна-белы Мішка так цягне за соску, што ледзь не адбірае палку ў Жэню. Але ўпартая дзяўчынка не здаецца і вучыцца працаваць.

У Запекіных увозіць забяспечана поўная харчовае басяка сям'і, і не толькі ў сэнсе малочных прадуктаў. У хатняй гаспадарцы — 6 свіней, 3 кані, 7 качак і 3 паўсотні курэй (дакладна іх тут не лічылі).

Нам усё гэта дапабаецца, — гавораць гаспадары з Ліпаўкі. — Пакуль ёсць здароўе і жаданне — будзем працаваць.

Ілона ІВАНОВА.
Касцюковіцкі раён.

«Бізнэс»
на падмане
Трох прайдзівістаў, якія пазаліцца ў чэрвень пракруцілі аферу ў Барысўскім раёне і завалодалі падманым шляхам дзесяткамі мільяёнаў рублёў, вывелі на чыстую ваду правахоўнікі.

У той час, паводле звестак аддзела інфармацыі і грамадскіх сувязяў УУС Мінбальвыкама, гэты «бізнэсмен» ўзяўся паставіць у сельскагаспадарчых вытворчых кааператываў «Мянінскі» дызельнае паліва. Між іншым, каб пусціць пилу ў вочы, махілары выкарысталі несапраўдныя дакументы і дзейнічалі нібыта ад імя адной са сталічных фірмаў. А ў выніку пад выглядам дызельнага паставілі ў гаспадарку паліва пачыночнае і сумесі пачыночнага паліва з газай, якія, зразумела, не прызначаны для працы аўтаатранспартных сродкаў. Такім чынам ім удалося вырабіць больш за 31 мільён рублёў, што належыць СВК.

Ігар ГРЫШЫН.

У Савеце Рэспублікі НОВАМУ ПАРЛАМЕНТУ НОВЫ ЗАКОН

Учора сенатары прынялі станоўчае рашэнне па законапраекце аб Нацыянальным сходзе. Документ прадставіла ўвазе калегі старшыня Пастаяннай камісіі Савета Рэспублікі па заканадаўстве і дзяржаўным будаўніцтве Наталля Андрэйчык. У сваім выступленні яна адзначыла, якім чынам будучы пашырэння кантрольнага паўнамоцтва парламентарыяў:

— Палатам прадставіла права атрымліваць інфармацыю аб выкананні законаў, а таксама аб ходзе выканання рэспубліканскага бюджэту, рэалізацыі асноўных накірункаў унутранай і знешняй палітыкі Рэспублікі Беларусь і ваеннай дактрыны, зацверджанай праграмамі і законамі.

Для рэалізацыі гэтых магчымасцяў члены абедзвюх палат атрымліваюць права па ўзагодненні з Прэзідэнтам заслухоўваць інфармацыю кіраўнікоў розных ведамстваў:

— Інфармацыю прэм'ер-міністра аб ходзе выканання адобранай Палатай прадстаўнікоў праграмы дзейнасці Урада, генеральнага пракурора — аб стане законнасці ў краіне, старшыні Камітэта дзяржаўнага кантролю — аб выніках дзяржаўнага кантролю, які здзяйсняецца ў Беларусі, старшыні Праўлення Нацбанка — аб ходзе выканання асноўных накірункаў грашова-кредытнай палітыкі на бягучы год.

Наталля Андрэйчык нагадала калегам, што «раней мелі месца выпадкі, калі вялікія па аб'ёме і складанасці па месце законапраекты прымаўся Палатай прадстаўнікоў у апошнія дні сесіі. Гэта вымушала нас у асобных выпадках, зыходзячы з сесійнага парадку работы парламента, пераносіць іх на разгляд на наступную чарговую сесію. Цяпер жа ў праекце закона замацоўваецца, што ў выпадку паступлення законапраекта ў Савет Рэспублікі менш чым за 20 дзён да заканчэння сесіі, тэрмін для яго разгляду, як правіла, працягваецца са дня адкрыцця наступнай чарговай сесіі, за выключэннем тэрміновых законапраектаў.

У праекце закона дэталёва рэгламентуецца і працедура перадачы ў Савет Рэспублікі законапраектаў, прынятых Палатай прадстаўнікоў:

— У прыватнасці, ёсць пералік дакументаў, якія павінны прыкладвацца да законапраектаў, што

прапануюцца для разгляду Савеце Рэспублікі. Гэта пашырэнне аб'ёма інфармацыі, якую мы атрымліваем, і гэта вельмі важна для належнай прапрацоўкі законапраектаў.

Документ таксама рэгулюе парадак выбарыня і паўнамоцтва старшыню палат, вызначае кампетэнцыі, парадак фарміравання і дзейнасці пастаянных і часовых камісій і ўраўнаважана бальніцы, працуе разам з мужам. Дзве дачкі дапамагаюць бацькам.

Статак у Запекіных сям'і: загон і хлэй для жывёлы маюць маштабы калгасных. Для параўнання, ва ўсёй Ліпаўцы толькі пяць кароў, а ў суседнім пасёлку — толькі 20. А хоць грамадскі статак у Касцюковіцкім раёне няўлічана скарачаецца апошнімі гадамі, але ёсць яшчэ энтузіясты падсобнай гаспадаркі!

Запекіны з'яўляюцца несумленнымі лідарамі акругі ў вытворчасці малака на асобна ўзятым прыватным падворку. Летась яны здалі амаль 120 тон малака. Два даільныя апараты атрымалі ў падарунак за паказчыкі працы. Гаспадарка і сельскае падтрымліваюць гаспадару і дапамагаюць з кармамі.

Адзавоачы на пытанні журналістаў, старшыня камісіі падкрэсліла, што законапраект улічвае вопыт работы парламента і адаптаваны да патрабаванняў заканадаўчага працэсу ў будучым:

— Парламент, які хутка будзе выбраны, атрымае новы закон аб Нацыянальным сходзе.

Сенатары таксама ратыфікавалі пакет дакументаў у рамках стварэння Мытнага саюза Беларусі з Расіяй і Казахстанам. У адпаведнасці з ім ва ўзаемным гандлі краін-удзельніц не будучы прымяняцца мытныя пошліны — фарміруюцца адзіна мытная тэрыторыя. Аб гэтым калегам паведаміў Мікалай Чаргінец, які ўзначальвае Пастаянную камісію Савета Рэспублікі па міжнародных справах і нацыянальнай бяспецы. Прадугледжана таксама і стварэнне каардынуючага органа — Камісіі мытнага саюза, куды ўвойдуць па адным прадстаўніку ад кожнай краіны — намеснік кіраўніка Урада, члену Урада, на-дзеленага неабходнымі паўнамоцтвамі. Функцыянаваць камісія будзе пастаянна.

Ухваліў у Савеце Рэспублікі таксама змяненне і дапаўненні ў некаторыя законы па пытаннях дзейнасці адвакатаў. У адпаведнасці з новаўвядзенымі адвакаты змогуць атрымліваць звесткі па здзейшчэннях натарыяльных дзеяннях, а таксама абагульненую інфармацыю аб правах на аб'екты нерухомасці, якія належаць той ці іншай асобе. Зразумела, калі гэта неабходна для складання дакументаў прававога характару. Яшчэ адзін важны момант ухваленнага законапраекта — на дзеянне працэнтна павялічваюцца ад-дзельны грашовыя сродкі ў фонд абласной і Мінскай гарадской калегій адвакатаў. Да змяненняў яны складалі 30 працэнтаў.

Ала МАЧАЛАВА.

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

У Мінску праходзіць рэпетыцыйны парад, які традыцыйна пройдзе 3 ліпеня, у Дзень Незалежнасці.

Мы памятаем Сустрэць світанне на вакзале...

... збіраюцца актывісты ЦК БРСМ 22 чэрвеня, у гадавіну пачатку Вялікай Айчыннай вайны.

Месца сустрэчы 63-га мірнага світанна была выбрана невыпадкава — у гады вайны вакзалы былі стратэгічнымі аб'ектамі першаснай ваеннасці.

У межах маладзёжнай акцыі «Адкрыты ўрок гісторыі з вечным заданнем: ПАМ'ЯТАЎ» БРСМ запланаваны шэраг мерапрыемстваў.

З чатырох гадзін раніцы 22 чэрвеня на ўсё электронны тэлевізійны канал краіны з'явіцца наліч «22.06.2008 — Мірнае світанне № 63 — Мы на верным шляху, Беларусы!» А 9-й гадзіне ў маленчкіх грамадзян нашай краіны з'явіцца магчымасць з дапамогай каларовых крэйду ўпрыгожыць сваімі малюнкамі пляцоўку ля цэнтральнага ўвахода ў будынак мінскага чыгуначнага вакзала. Тэма малюнка — «За мірную і шчасліваю Беларусь!» У 10.00 гадзін ля ўвахода ў чыгуначны вакзал Мінска актывісты Саюза вусцяўцаў у неба 63 бела-блакітных паветраных шары, які сімвалізуе 63 мірных світаняў 22 чэрвеня, якія сустрэла Беларусь пасля заканчэння вайны.

Іна АРХАВА.

Спецыяліст шырокага профілю...

У 24-гадовага жыхара Баранавічскага супрацоўніка аддзела па барацьбе з эканамічным злачымствамі АУС на транспарце знайшлі украінскія гарэлку, каньяк і бальзам — 53 літры, якія не мелі акцызных марак Беларусі. Акрамя таго, былі канфіскаваны коркі для закупоркі бутэлек і падрабныя акцызныя маркі Украіны.

А вось самога непрацуючага дзялкі правахоўнікі не заспелі на месцы: паводле папярэдняй інфармацыі, ён знаходзіцца ва Украіне, дзе хаваецца ад органаў следства. Які адначасова ва ўпраўленні інфармацыі і грамадскіх сувязяў МУС, справа ў тым, што неаднаразова аштрафаваны за незаконны абарот спіртазмяшчальнай вадкасці «бізнэсмен» паддаражча ў крадзяжы металічных накладак з тэрыторыі аднаго з унітарных прадпрыемстваў Баранавіцкай чыгункі. Як мяркуюць, злачымства ён учыніў з работнікам гэтага прадпрыемства, а выкрадзенае збіраўся вывезці ў Расію.

Ігар ГРЫШЫН.

Супрацоўнікі Секратарыята Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь выкаваюць глыбокае спачуванне галоўнаму спецыялісту аддзела па забеспячэнні дзейнасці Пастаяннай камісіі па дзяржаўным будаўніцтве, мясцовым самакіраванні і рэгламенце Секратарыята Палаты прадстаўнікоў Хмялёву Глебу Уладзіміравічу ў сувязі з напатаўшым яго вялікім горам — смерцю бацькі.

Ивенецкий поселковый исполнительный комитет Воложинского района Минской области (Продавец)

ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН

по продаже 2 (двух) земельных участков для индивидуального жилищного строительства:

Лот 1 — земельный участок в г.п. Ивенец, пер. Космонавтов, площадь участка 0,2029 га, начальная стоимость 2 211 610 белорусских рублей; Лот 2 — земельный участок в г.п. Ивенец, пер. Космонавтов, площадь участка 0,2022 га, начальная стоимость 2 203 980 белорусских рублей.

Целевое назначение земельных участков — строительство и обслуживание жилого дома. Имеется в непосредственной близости газ и центральное водоснабжение. Продажа земельных участков производится гражданам Республики Беларусь, постоянно проживающим на территории республики или приравненным к постоянно проживающим в соответствии с законодательными актами Республики Беларусь. Задаток в размере 10 % от начальной цены перечисляется на р/с 3600614020009 в филиале № 605 МОУ «АСБ Беларусбанк», код 513, г. Воложин, ул. Партизанская, 13, назначение платежа 04901 УНП 600037277. ОКПО 04432328 Ивенецкий поселковый исполнительный комитет. Оплата за объект аукциона должна быть осуществлена в течение 10 рабочих дней со дня получения протокола о результатах аукциона. Порядок проведения аукциона оговорен в условиях его проведения. Аукцион состоится 25 июля 2008 г. в 15.00 по адресу: г.п. Ивенец, пл. Свободы, 2, 2-й этаж, зал заседаний. Заявления на участие и необходимые документы принимаются до 17.00 22 июля 2008 года по адресу: г.п. Ивенец, пл. Свободы, 2, кабинет секретаря.

Контактный телефон: 801772 53 367, 53 587.
УНП 600037277

Ф.СП-1
Міністэрства сувязі і інфарматызацыі Рэспублікі Беларусь
АБАНЕМЕНТ на газету «ЗВЯЗДА» з бясплатнымі ўкладкамі: «Чырвоная змена», «Месцёе самаўпраўленне», «Краіна здароўя», «Жырандоль», «Купілі лепшае» — на 2008 год па месяцах

ДАСТАВАЧНАЯ КАРТКА на газету «ЗВЯЗДА» з бясплатнымі ўкладкамі: «Чырвоная змена», «Месцёе самаўпраўленне», «Краіна здароўя», «Жырандоль», «Купілі лепшае» — на 2008 год па месяцах

Калі вы падпісаліся на газету «Звезда» на III квартал або 2-е паўгоддзе 2008 года — запавяняйце картку ўдзельніка, выразіце і дасыліце яе да 2 ліпеня ў рэдакцыю на адрас: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А.
Падпісчыкі могуць выйграць у якасці прызоў гадзіннік, майкі, бейсболкі, 7 тэлевізараў «Віцяз» і суперпрызы — халадзільнік «Атлант». Розыгрыш прызоў праводзіцца 8 ліпеня 2008 г., вынікі публікуюцца ў газеце «Звезда» да 12 ліпеня.
Атрымаць прыз можна ў рэдакцыі да 20 верасня 2008 г. пры прад'яўленні квітанцыі аб падпісцы на «Звяду» на III квартал або 2-е паўгоддзе 2008 года і пашпарта. Дастаўку тэлевізараў і халадзільніка ажыццяўляе рэдакцыя. Пасля 20 верасня выдача прызоў спыняецца і прэтэнзіі падпісчыкаў не прымаюцца.
Тэрмін правядзення гульні — з 30.04.08 па 10.07.08.
Пасаджэнне аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 1036 ад 25.04.08, выданае Міністэрствам гандлю РБ.

14 Картка ўдзельніка — падпісчыка «Звядзь» на III квартал або 2-е паўгоддзе 2008 года
Прозвішча, імя, імя па бацьку _____
Падпіска аформлена і аплачана ў _____ (адрэс) на III кв. або 2-е паўг. 2008 года
Хатні адрас і тэлефон _____ (індэкс)

Забойцу-педафіла — да выключнай меры

У Гомельскім абласным судзе завяршыліся судовыя разборы па справе 26-гадовага гамельчанина, які абвінавачваецца ў забойстве 9-гадовага хлопчыка — вучня адной з мясцовых школ. Як паведамыла рэані, пракуратура Гомельскага раёна ў верасні 2007 года ўзбудзіла крымінальную справу па артыкуле 139 КК Беларусі — забойства заведана малалетняга, які знаходзіўся ў бездапаможным становішчы. Вывучыўшы ўсе матэрыялы справы, суд прышоў да высновкі, што ўказанага злачымства, у тым ліку і тое, што спачатку над дзіцём быў учынены здзек. Расшнрэнне суда забойцы-педафіла вынесена выключная мера пакарання — расстрэл. Аб гэтым паведаміла старшыня Гомельскага абласнога суда Людміла Міхалькова.

Гомельскія абласны суд ужо на працягу трох гадоў не выносіў падабнага прысуду. Выключная мера пакарання ў дадзеным выпадку цалкам апраўдана — гэты чалавек з'яўляецца сацыяльна небеспечным для грамадства, пільшч Людміла Міхалькова. (Забойца-педафіл раней ужо прыцягваўся да адказнасці за распусныя дзеянні ў дачыненні да малалетніх, учыненне волюна злачымства ўсёго толькі праз 2 тыдні пасля выхду на волю). Акрамя таго, тацце суровае рашэнне суда можа стаць прафілактычным папярэджаннем. «Паводле нашай інфармацыі, у Расіі наізраецца ўспышка злачымстваў супраць дзяцей, і нам важна не ўпусціць гэты вірус на тэрыторыю Беларусі», — падкрэсліла Людміла Міхалькова.

Валерый СІДОРЧЫК, БЕЛТА.

Абзац

■ У Пекіне 8 жніўня акрамя ўрачыстага адкрыцця Алімпіяды-2008 чакаецца пік колькасці рэгістрацыі шлюбаў. Гарадскія ўлады адвдзясць для працэдур рэгістрацыі ў гэты дзень усяго адну хвіліну замест звычайных дзесяці. Заўвага: у гэты дзень жаніх і нявеста будуць падаваць з 20 чэрвеня па 5 жніўня, пасля чаго для іх устанавіць чарговася Дата «08.08.2008» утрымлівае тры вас'ям'ёркі, што па-ктайска сучунае ў вымаўленні з дзяслоў «рабагацаець». Як лічаць кі-тайцы, магія лічбаў будзе спрыяць і вялікай спагартынага падзеі ў краіне, і будучаю жыццю тых, хто ўступае ў шлюб у гэты знамянальны дзень.

■ Вадзіцель skutara загінуў і яго пасажыр траўмаваны і да-стаўлены ў бальніцу ў выніку ДТЗ, што адбылося ўчора ў Ба-бруйску. Вадзіцель не справіўся з кіраваннем і ўразаўся ў асвят-ляльную мачту. Абое пацярпелых — 20-гадоваы. За 5 месяцаў у краіне зарэгістравана больш за 130 ДТЗ з уздамам мота-транспарту, у якіх загінулі 16 чалавек і 133 атрымалі раненні. 33 вадзіцелі гэтага віду транспарту затрыманы ў нецвярозым стане.

■ Продаж спіртных напояў будзе забаронены на тэрыторыі Эсто-ніі з 22.00 да 10.00. Аднаведныя змяненні ў закон аб алкаголі прынуў парламент рэспублікі. Закон уступіць у сілу пасля таго, як яго абвяс-ціць прэзідэнт краіны і надрукуюць СМІ. Да таго мясцовае самакіра-ванні маюць права ўводзіць абмежаванні на продаж спіртнага сама-стойна.

■ Выключна рэдкі выпадак нараджэння блізнятцаў з пералы-нкам у 40 дзён зафіксаваны ў індыйскім штате на ўсходзе краі-ны. У 25-гадовай Сахі Бабіны Патры першае дзіця нарадзіла-ся 27 красавіка, а 6 чэрвеня яна нарадзіла дзяткучыню. Пасля першых родаў урачы правялі ўльтрагуквае даследаванне па-радікі і выявілі, што другое дзіця развіваецца асобна ад пер-шага, пасля чаго было прынятае рашэнне дазволіць яму рас-ці далей. Маці вельмі шчаслівая, бо дзеці ў яе нарадзіліся здо-ровымі.

■ Дзясць чалавек пацярпелі ад удару малаці ў Крым. Дзясць з іх знаходзіцца ў рэанімацыі. Падчас дажуры яны хаваліся пад наваесам металічнага аўтобуса на прыльнку. Малакца трапіла ў талопу, што рас-ла за некалькі метраў ад прыльнку. Дзясць чалавек атрымалі алёкі ад электрычнага разраду і знаходзяцца ў стане болевага шоку.

■ У Стаўрапалі апраўданы супрацоўнікі ДБДР, якія зтры-малі работніка краваёй пракураторы, што знік з месца ДТП. Як паведамыла, начальнік аднаго з аддзелаў пракураторы краю за рулём не справіўся з кіраваннем, і яго «дзевятка» пратара-ніла грузавік на абочыне. З месца здарэння ён знік. Калі два інспектары групы вышукі прыехалі да яго дадому, ён быў «пя-ны і наладзіў з міліцыянерамі бойку. Інспектарам давалося пры-мяніць наручнікі і даставіць пракурора ў наркалагічны дыспан-сёр. У выніку на міліцыянераў была заведзена справа за пе-равышэнне службовых паўнамоцтваў. Суд першай інстанцыі апраўдаў інспектараў, пракуратура падала касачыйную ска-ргу, але кравы суд пакінуў яе без задавальнення.

■ Маскоўскія аўтамабілісты адначасова горкі любілі. Сваё «Лек-сусаў» пазбавіліся адвакат і беспрацоўны. Такім чынам, з пачатку го-да ўтнана 40 дарагіх аўтамабіляў гэтай маркі.

■ У Маскве ўжо два з сямі следчых ізалятару абсталыва-ны сістэмамі падаўлення стаячай сувязі. Такія сістэмы дзей-нічаюць у «Матроскай цішыні» і «Бутырцы». Установа серты-фікаваная, яна не аказвае шкоднага ўздзеяння на здароўе люд-зей. Перашкодай да шырокага прымянення сістэмы з'яўля-ецца вельмі высокая затратнасць яе ўстаноўкі. Як падкрэ-слюць правахоўнікі, мабільная сувязь — гэта біч усіх турмаў Расіі.

■ Суд у паўночнай грэчаскай сталіцы — горадзе Салонікі — асуд-зіў у чавер менеджара германскага супермаркета на 10 месяцаў турмы за продаж буталкі піва з мышшу ўнутры. Адрэччык на суд не з'явіўся і падаў апеляцыю на прысуд. Яму дазволена замест адбыва-вання пакарання ўнесці грашовую суму, роўную 5 еўра за кожны дзень прызначанага тэрміну. Пакупнік, што купіў у магазіне буталку піва, у якой знаходзілася 13-сантыметровая мыш, заявіў, што не заўважыў яе, выпіў напой і пасля гэтага захварэў. Пацярпелы ўжо атрымаў 30 тыс. еўра ў якасці кампенсцыі.

■ Амерыканская турыстка, якую лічылі загінулай у гарах, вы-ратавалася дзякуючы кемліваці і бистральтару. 24-гадовай Джэсіка Браўн скінулася з выступу скалы ў аўстрыйскіх Аль-пах. Атрымаўшы траўмы рознай ступені складанасці, яна амаль 70 гадзін прабыла на марозе. Каманды выратавальнікаў шука-лі яе зусім у іншым месцы, і хутка пошукі былі спыненыя. Ад-нак Джэсіка выпадкова наткнулася на канатную дарогу, па якой якая ішоў вагон з прадуктамі харчавання. Яна хутка зня-ла бистральтар і кінула яго ў кантэйнер. Работчы, якія атры-малі пасьпых наверх, вырашылі, што гэта — савайго роду па-сланне і выслалі пошукваюю групу. Зараз турыстка знаходзіт-ца пад назіраннем урачоў.

Поўны абзац

■ У адной з амерыканскіх школ на ўзбярэжжы Атлантыкі вучаніцы заключілі дамову — нарадзіць адначасова і расціць дзясцей разам. У выніку ў мінулым навучальным годзе 17 школьніц зацярпалі. Пачы-наючы з восені, у медкабінет пачалі адна за адной прыходзіць стар-шакласніцы і прасілі ўрача правесці тэст на цяжарнасць. Калі вынік быў адмоўным, яны засмучаліся, а калі цяжарнасць пацверджалася, то шумна радаліся, казалі адна адной: дай пількі! Западозрыўшы нешта, урачы і дырэктар пачалі высвятляць сітуацыю і хутка атрымалі адказы на свае пытанні. Некаторым дзятчатам менш за 16 гадоў, усім «было адзінока» і яны вырашылі ў мацярынстве знайсці выйсце. Бацькоў сваім будучым дзясцям яны шукалі ў асноўным срод адна-класнікаў.

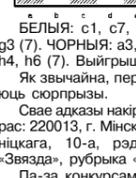
Паводле паведамленняў карэспандэнтаў «Звядзь» і інфармагенцтваў.

ШАШКІ

Пад рэдакцыйнай майстра спорту Мікалая ГРУШОЎСКАГА

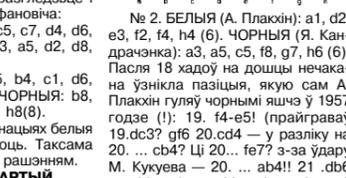
РАШЫ ДЛЯ ДУШЫ

Аб'юльмер бліцконтурс-39. У якасці яго першага задання пра-пануем праблему Міхаіла Стэфановіча (Гродна):

а3, b2, c3, d2, e1, f2, g1, g3, g5, h2 (11). ЧОРНЫЯ (І. Міхальчанка): a7, b6, b8, c7, d6, d8, e7, f6, f8, h4, h8 (11).

У партыі белымі зроблена толькі п'яць ходоў, але ў іх ужо раўнавагі не бачна: 5... h6-a5! 6. g5-h6 a7-b6 7. d2-e3 d6-c5! 8. c3-d4 e7-d6 9. g3-f4 b8-a7 10. b2-c3 c5-b4 11. a3x5 b6x2! 12. e1x3 b6-c5! 13. d4xb6 a7x5 14. e3-d4 e7-d6 15. d4xb6 a5x7 16. e3-d4 f6-g5 17. f4-e5 d6x4 18. h2-g3 f4xh2 19. h6xf4 h8-g7x. Тэхнічна перамога чэмпі-ёна — міжнароднага майстра!

№ 2. БЕЛЫЯ (А. Плакхін): a1, d2, e3, f2, f4, h4 (6). ЧОРНЫЯ (Я. Кан-драчанка): a3, a5, c5, f8, g7, h6 (6). Пасля 18 ходоў на дошцы некача-на ўзнікла пазіцыя, якую сам А. Плакхін гуляў чорнымі яшчэ ў 1957 годзе (!): 19. f4-e5! (прайграваў 19.d3? g6 20.cd4 — у разліку на 20... cb4? Ці 20... fe7? з-за ўдару М. Кукеева — 20... ab4!! 21. db6 fe5 22. fd6 h5 23. hf6 fg7 24. fh8 bc3 25. hb2 aa5x) 19. ...f8-e7 20. f2-g3? (нічыю даваў 20. e4!) g6 — дамажыць і выйграюць. Таксама будзем рады вашым рашэнням.

АНЁЛЬСКІЯ ГАЛАСЫ

Дзіцячы царкоўны хор з Хойніцка едзе на XVI Міжнародны фестываль духоўнай музыкі «Магутны Божа».

Магілёў рытуецца да фестывалю, які адкрыецца ў панядзелак, 23 чэрвеня. А з гарадскім пасёлку Хойніцкім, за дзве сотні кіламетраў ад абласнога цэнтру, у праваслаўным храме Святой Тройцы штодня ідуць рэпетыцыі. Дваццаць юных харыстаў рытуецца браць удзел у фестывальным конкурсе.

Надзельная школа разам з дзіцячым хорам была створана роўна на пяць гадоў таму. Ініцыятарам стала музычны педагог Наталія Шчарбакова, ідэю падтрымаў настаўніцтва архімандрыт Кірыл.

— Не ўсё было гладка адразу, — прызнаецца Наталія. — Не ўсе бацькі хацелі адпусціць дзяцей у царкоўную школу, але мы размаўлялі і пераканвалі. І цяпер — дзякуючы Богу!

Надзельная школа месціцца ў асобным будынку каля храма. Уся тэрыторыя тут патане ў зеляніне і кветках. І зусім не псуецца пейзаж шматліка веласіпеды — айцец Кірыл дазволіў дзецям арганізаваць тут паркоўку для свайго транспарту.

Таму не выклікаюць вялікага здзіўлення і ролікавыя канькі, зваленыя у кучу каля ганка школы. «Трэба, каб дзеці займаліся і спортам», — тлумачыць выхавальніца.

У светлых і прасторных пакоях надзельнай школы — цэлы рой дзяцей і падлеткаў. Харавы калектыў рытуецца да малабна ў храме — айцец Кірыл благаслаўляе выхаванцаў на ўдзел у міжнародным фестывалі.

Даўжачкі аправаюць белыя карункавыя хустачкі, якія падарыў мясцовы прадпрыемальнік спецыяльна да фестывалю. А сінія камізэлькі са спадніцамі для харыстаў — гэта праект айца Кірыла. Ён са сваімі памочнікамі набыў тканіну, раскроіў і пашыў. «Мне гэта падабаецца: і яшчэ пашым — іншы моды», — усміхаецца архімандрыт.

Сярод 19 дзяўчынак — усяго адзін хлопчык, у строгім чорным строі і з моднай прычоўкай. Андрэй Галушка цяпер прызнаецца, што спачатку саромеўся, а цяпер адчувае сябе цалкам нармальна ў

дзівочым калектыве.

Ён увогуле сур'ёзна малады чалавек: з прыходам у храм змяніліся яго жыццё і светапогляд. У свае 14 гадоў Андрэй на дыскацеці не ходзіць, а аддае перавагу духоўнай музыцы.

— Мне падабаецца, — гаворыць падлетак. — Яна прыгожая і плаўная, і ад яе ўнікае лёгкасць.

Дзеці распяваюць пад кіраўніцтвам Наталіі. Аднойчы, расказала жанчына, калі было адзінока і сумна, проста зайшла у храм... ды так тут і засталася. Жыццё на было новае санс, знайшла праца для душы.

Кіраўніца дзьмае пантофлі, становіцца на табурэт, уздымае рукі і весела зьяртаецца да дзяцей: «Давайма пакажам, на што мы здатныя!»

Натхнёная гучыць «Ойча наш». — Я паклала малітву на беларускай мове на песнапенне манахаў з Опцінай пустэчы, — тлумачыць Наталія. — На фестывалі мы выразылі паказаць два творы на

беларускай мове. Мы яшчэ ўключылі ў праграму гімн «Магутны Божа», які даў назву магілёўскаму свята духоўнай музыцы.

Дзіцячае выкананне «Магутнага Божа» — замілаванае, чулівае. Калі ў час малітвы на вуліцы знаёмымі рэлігійны гімн беларускаму, то здолела, што пад скляпеннямі вялікага храма заспявалі анёлы.

Гэта вялікая вавага да нас. І ў нашым Хойніцку — невыякім паселішчы, якое месціцца на краі Беларусі — знайшліся самародкі, якія могуць выявіць сябе ў вялікім свеце.

Дзеці імкнуцца, а нам усім проста падабаецца, які яны спяваюць.

— Гэта спакойная музыка, мелодыя, — гаворыць 15-гадовае Таня Пыткіна. — У храме весела і радасна, лёгка спяваць. Тут можна забыцца на ўсе непрыемнасці, ніхто не лаецца... — Калі спяваеш, то становіцца прыемна, нібыта хмары рассяваюцца і сонейка свеціць ярка, — сказала маленькая Аліна Давыдзенка.

— Я люблю дзяцей! Яны бяскошадныя, бязвінаватыя стварэнні. — усміхаецца айцец Кірыл. — Духоўныя спевы — гэта мастацтва. А ўвогуле мы іх тут хочам навучыць быць грамадзянамі Айчыны і добрымі праваслаўнымі хрысціанамі. Я хачу, каб яны перш за ўсё памыталі пра сваё бацькоў і прытрымлівалі добрага ладу жыцця. Каб у іх сэрцы заўсёды гучала духоўная музыка.

Гэтай уражанню спрыяе ўпрыгажэнне дзіцячымі анёламі, якія зрабілі выхаванцы дзіцячай школы.

І ў Хойніцку, і ў Магілёве вельмі рады, што царкоўны дзіцячы хор будзе браць удзел у фестывалі. Гэта добрая і, у прыніцы, рэдкая падзея: харавы калектыў з глыбінні прыязджае на прадстаўнічы музычны форум. Хойніцкім харыстам падтрымліваюць бацькі, аргамітэст фестывалю, царкоўнае кіраўніцтва.

— Дзеці рэпуюць штодня, упарта, — расказвае архімандрыт Кірыл. — Я ганаруся, што яны едуць на «Магутны Божа».

Архімандрыйт Кірыл: «Я ганаруся, што нашы дзеці едуць на фестываль «Магутны Божа».

Дзеці імкнуцца, а нам усім проста падабаецца, які яны спяваюць.

— Гэта спакойная музыка, мелодыя, — гаворыць 15-гадовае Таня Пыткіна. — У храме весела і радасна, лёгка спяваць. Тут можна забыцца на ўсе непрыемнасці, ніхто не лаецца... — Калі спяваеш, то становіцца прыемна, нібыта хмары рассяваюцца і сонейка свеціць ярка, — сказала маленькая Аліна Давыдзенка.

— Я люблю дзяцей! Яны бяскошадныя, бязвінаватыя стварэнні. — усміхаецца айцец Кірыл. — Духоўныя спевы — гэта мастацтва. А ўвогуле мы іх тут хочам навучыць быць грамадзянамі Айчыны і добрымі праваслаўнымі хрысціанамі. Я хачу, каб яны перш за ўсё памыталі пра сваё бацькоў і прытрымлівалі добрага ладу жыцця. Каб у іх сэрцы заўсёды гучала духоўная музыка.

Гэта вялікая вавага да нас. І ў нашым Хойніцку — невыякім паселішчы, якое месціцца на краі Беларусі — знайшліся самародкі, якія могуць выявіць сябе ў вялікім свеце.

Дзеці імкнуцца, а нам усім проста падабаецца, які яны спяваюць.

— Гэта спакойная музыка, мелодыя, — гаворыць 15-гадовае Таня Пыткіна. — У храме весела і радасна, лёгка спяваць. Тут можна забыцца на ўсе непрыемнасці, ніхто не лаецца... — Калі спяваеш, то становіцца прыемна, нібыта хмары рассяваюцца і сонейка свеціць ярка, — сказала маленькая Аліна Давыдзенка.

— Я люблю дзяцей! Яны бяскошадныя, бязвінаватыя стварэнні. — усміхаецца айцец Кірыл. — Духоўныя спевы — гэта мастацтва. А ўвогуле мы іх тут хочам навучыць быць грамадзянамі Айчыны і добрымі праваслаўнымі хрысціанамі. Я хачу, каб яны перш за ўсё памыталі пра сваё бацькоў і прытрымлівалі добрага ладу жыцця. Каб у іх сэрцы заўсёды гучала духоўная музыка.

Гэта вялікая вавага да нас. І ў нашым Хойніцку — невыякім паселішчы, якое месціцца на краі Беларусі — знайшліся самародкі, якія могуць выявіць сябе ў вялікім свеце.

Дзеці імкнуцца, а нам усім проста падабаецца, які яны спяваюць.

— Гэта спакойная музыка, мелодыя, — гаворыць 15-гадовае Таня Пыткіна. — У храме весела і радасна, лёгка спяваць. Тут можна забыцца на ўсе непрыемнасці, ніхто не лаецца... — Калі спяваеш, то становіцца прыемна, нібыта хмары рассяваюцца і сонейка свеціць ярка, — сказала маленькая Аліна Давыдзенка.

— Я люблю дзяцей! Яны бяскошадныя, бязвінаватыя стварэнні. — усміхаецца айцец Кірыл. — Духоўныя спевы — гэта мастацтва. А ўвогуле мы іх тут хочам навучыць быць грамадзянамі Айчыны і добрымі праваслаўнымі хрысціанамі. Я хачу, каб яны перш за ўсё памыталі пра сваё бацькоў і прытрымлівалі добрага ладу жыцця. Каб у іх сэрцы заўсёды гучала духоўная музыка.

Гэта вялікая вавага да нас. І ў нашым Хойніцку — невыякім паселішчы, якое месціцца на краі Беларусі — знайшліся самародкі, якія могуць выявіць сябе ў вялікім свеце.

Дзеці імкнуцца, а нам усім проста падабаецца, які яны спяваюць.

— Гэта спакойная музыка, мелодыя, — гаворыць 15-гадовае Таня Пыткіна. — У храме весела і радасна, лёгка спяваць. Тут можна забыцца на ўсе непрыемнасці, ніхто не лаецца... — Калі спяваеш, то становіцца прыемна, нібыта хмары рассяваюцца і сонейка свеціць ярка, — сказала маленькая Аліна Давыдзенка.

— Я люблю дзяцей! Яны бяскошадныя, бязвінаватыя стварэнні. — усміхаецца айцец Кірыл. — Духоўныя спевы — гэта мастацтва. А ўвогуле мы іх тут хочам навучыць быць грамадзянамі Айчыны і добрымі праваслаўнымі хрысціанамі. Я хачу, каб яны перш за ўсё памыталі пра сваё бацькоў і прытрымлівалі добрага ладу жыцця. Каб у іх сэрцы заўсёды гучала духоўная музыка.

Гэта вялікая вавага да нас. І ў нашым Хойніцку — невыякім паселішчы, якое месціцца на краі Беларусі — знайшліся самародкі, якія могуць выявіць сябе ў вялікім свеце.

Дзеці імкнуцца, а нам усім проста падабаецца, які яны спяваюць.

— Гэта спакойная музыка, мелодыя, — гаворыць 15-гадовае Таня Пыткіна. — У храме весела і радасна, лёгка спяваць. Тут можна забыцца на ўсе непрыемнасці, ніхто не лаецца... — Калі спяваеш, то становіцца прыемна, нібыта хмары рассяваюцца і сонейка свеціць ярка, — сказала маленькая Аліна Давыдзенка.

— Я люблю дзяцей! Яны бяскошадныя, бязвінаватыя стварэнні. — усміхаецца айцец Кірыл. — Духоўныя спевы — гэта мастацтва. А ўвогуле мы іх тут хочам навучыць быць грамадзянамі Айчыны і добрымі праваслаўнымі хрысціанамі. Я хачу, каб яны перш за ўсё памыталі пра сваё бацькоў і прытрымлівалі добрага ладу жыцця. Каб у іх сэрцы заўсёды гучала духоўная музыка.

Гэта вялікая вавага да нас. І ў нашым Хойніцку — невыякім паселішчы, якое месціцца на краі Беларусі — знайшліся самародкі, якія могуць выявіць сябе ў вялікім свеце.

Дзеці імкнуцца, а нам усім проста падабаецца, які яны спяваюць.

— Гэта спакойная музыка, мелодыя, — гаворыць 15-гадовае Таня Пыткіна. — У храме весела і радасна, лёгка спяваць. Тут можна забыцца на ўсе непрыемнасці, ніхто не лаецца... — Калі спяваеш, то становіцца прыемна, нібыта хмары рассяваюцца і сонейка свеціць ярка, — сказала маленькая Аліна Давыдзенка.

— Я люблю дзяцей! Яны бяскошадныя, бязвінаватыя стварэнні. — усміхаецца айцец Кірыл. — Духоўныя спевы — гэта мастацтва. А ўвогуле мы іх тут хочам навучыць быць грамадзянамі Айчыны і добрымі праваслаўнымі хрысціанамі. Я хачу, каб яны перш за ўсё памыталі пра сваё бацькоў і прытрымлівалі добрага ладу жыцця. Каб у іх сэрцы заўсёды гучала духоўная музыка.

Архімандрыйт Кірыл: «Я ганаруся, што нашы дзеці едуць на фестываль «Магутны Божа».

Дзеці імкнуцца, а нам усім проста падабаецца, які яны спяваюць.

— Гэта спакойная музыка, мелодыя, — гаворыць 15-гадовае Таня Пыткіна. — У храме весела і радасна, лёгка спяваць. Тут можна забыцца на ўсе непрыемнасці, ніхто не лаецца... — Калі спяваеш, то становіцца прыемна, нібыта хмары рассяваюцца і сонейка свеціць ярка, — сказала маленькая Аліна Давыдзенка.

— Я люблю дзяцей! Яны бяскошадныя, бязвінаватыя стварэнні. — усміхаецца айцец Кірыл. — Духоўныя спевы — гэта мастацтва. А ўвогуле мы іх тут хочам навучыць быць грамадзянамі Айчыны і добрымі праваслаўнымі хрысціанамі. Я хачу, каб яны перш за ўсё памыталі пра сваё бацькоў і прытрымлівалі добрага ладу жыцця. Каб у іх сэрцы заўсёды гучала духоўная музыка.

Гэта вялікая вавага да нас. І ў нашым Хойніцку — невыякім паселішчы, якое месціцца на краі Беларусі — знайшліся самародкі, якія могуць выявіць сябе ў вялікім свеце.

Дзеці імкнуцца, а нам усім проста падабаецца, які яны спяваюць.

— Гэта спакойная музыка, мелодыя, — гаворыць 15-гадовае Таня Пыткіна. — У храме весела і радасна, лёгка спяваць. Тут можна забыцца на ўсе непрыемнасці, ніхто не лаецца... — Калі спяваеш, то становіцца прыемна, нібыта хмары рассяваюцца і сонейка свеціць ярка, — сказала маленькая Аліна Давыдзенка.

— Я люблю дзяцей! Яны бяскошадныя, бязвінаватыя стварэнні. — усміхаецца айцец Кірыл. — Духоўныя спевы — гэта мастацтва. А ўвогуле мы іх тут хочам навучыць быць грамадзянамі Айчыны і добрымі праваслаўнымі хрысціанамі. Я хачу, каб яны перш за ўсё памыталі пра сваё бацькоў і прытрымлівалі добрага ладу жыцця. Каб у іх сэрцы заўсёды гучала духоўная музыка.

Гэта вялікая вавага да нас. І ў нашым Хойніцку — невыякім паселішчы, якое месціцца на краі Беларусі — знайшліся самародкі, якія могуць выявіць сябе ў вялікім свеце.

Дзеці імкнуцца, а нам усім проста падабаецца, які яны спяваюць.

— Гэта спакойная музыка, мелодыя, — гаворыць 15-гадовае Таня Пыткіна. — У храме весела і радасна, лёгка спяваць. Тут можна забыцца на ўсе непрыемнасці, ніхто не лаецца... — Калі спяваеш, то становіцца прыемна, нібыта хмары рассяваюцца і сонейка свеціць ярка, — сказала маленькая Аліна Давыдзенка.

— Я люблю дзяцей! Яны бяскошадныя, бязвінаватыя стварэнні. — усміхаецца айцец Кірыл. — Духоўныя спевы — гэта мастацтва. А ўвогуле мы іх тут хочам навучыць быць грамадзянамі Айчыны і добрымі праваслаўнымі хрысціанамі. Я хачу, каб яны перш за ўсё памыталі пра сваё бацькоў і прытрымлівалі добрага ладу жыцця. Каб у іх сэрцы заўсёды гучала духоўная музыка.

Гэта вялікая вавага да нас. І ў нашым Хойніцку — невыякім паселішчы, якое месціцца на краі Беларусі — знайшліся самародкі, якія могуць выявіць сябе ў вялікім свеце.

Дзеці імкнуцца, а нам усім проста падабаецца, які яны спяваюць.

— Гэта спакойная музыка, мелодыя, — гаворыць 15-гадовае Таня Пыткіна. — У храме весела і радасна, лёгка спяваць. Тут можна забыцца на ўсе непрыемнасці, ніхто не лаецца... — Калі спяваеш, то становіцца прыемна, нібыта хмары рассяваюцца і сонейка свеціць ярка, — сказала маленькая Аліна Давыдзенка.

— Я люблю дзяцей! Яны бяскошадныя, бязвінаватыя стварэнні. — усміхаецца айцец Кірыл. — Духоўныя спевы — гэта мастацтва. А ўвогуле мы іх тут хочам навучыць быць грамадзянамі Айчыны і добрымі праваслаўнымі хрысціанамі. Я хачу, каб яны перш за ўсё памыталі пра сваё бацькоў і прытрымлівалі добрага ладу жыцця. Каб у іх сэрцы заўсёды гучала духоўная музыка.

Гэта вялікая вавага да нас. І ў нашым Хойніцку — невыякім паселішчы, якое месціцца на краі Беларусі — знайшліся самародкі, якія могуць выявіць сябе ў вялікім свеце.

Дзеці імкнуцца, а нам усім проста падабаецца, які яны спяваюць.

— Гэта спакойная музыка, мелодыя, — гаворыць 15-гадовае Таня Пыткіна. — У храме весела і радасна, лёгка спяваць. Тут можна забыцца на ўсе непрыемнасці, ніхто не лаецца... — Калі спяваеш, то становіцца прыемна, нібыта хмары рассяваюцца і сонейка свеціць ярка, — сказала маленькая Аліна Давыдзенка.

— Я люблю дзяцей! Яны бяскошадныя, бязвінаватыя стварэнні. — усміхаецца айцец Кірыл. — Духоўныя спевы — гэта мастацтва. А ўвогуле мы іх тут хочам навучыць быць грамадзянамі Айчыны і добрымі праваслаўнымі хрысціанамі. Я хачу, каб яны перш за ўсё памыталі пра сваё бацькоў і прытрымлівалі добрага ладу жыцця. Каб у іх сэрцы заўсёды гучала духоўная музыка.

Гэта вялікая вавага да нас. І ў нашым Хойніцку — невыякім паселішчы, якое месціцца на краі Беларусі — знайшліся самародкі, якія могуць выявіць сябе ў вялікім свеце.

Дзеці імкнуцца, а нам усім проста падабаецца, які яны спяваюць.

— Гэта спакойная музыка, мелодыя, — гаворыць 15-гадовае Таня Пыткіна. — У храме весела і радасна, лёгка спяваць. Тут можна забыцца на ўсе непрыемнасці, ніхто не лаецца... — Калі спяваеш, то становіцца прыемна, нібыта хмары рассяваюцца і сонейка свеціць ярка, — сказала маленькая Аліна Давыдзенка.

— Я люблю дзяцей! Яны бяскошадныя, бязвінаватыя стварэнні. — усміхаецца айцец Кірыл. — Духоўныя спевы — гэта мастацтва. А ўвогуле мы іх тут хочам навучыць быць грамадзянамі Айчыны і добрымі праваслаўнымі хрысціанамі. Я хачу, каб яны перш за ўсё памыталі пра сваё бацькоў і прытрымлівалі добрага ладу жыцця. Каб у іх сэрцы заўсёды гучала духоўная музыка.

«Для шчаслівага дзяцінства не так і многа трэба...»

Ішоў па вул. Шапэна ў Баранавічах і пад плотам убачыў двух хлопчыкаў (на здымку), якіх ад некага хаваліся і былі сур'ёзнамі, але убачыўшы фотаапарат, заусміхаліся. Вуліца запущаная і не ва ўсіх прыватных татах тут лад, але людзі жывуць і дзеці бегаюць. У іх сваё дзяцінства і праз гэтыя яны, напэўна, будуць успамінаць яго, як не горшы перыяд у сваім жыцці.

А самае бязвольнае жыццё, здаецца, было ў савецкіх хлопчыкаў і дзяўчынак. Пяніскі лагер, лінейкі, вогнішча, але мне, аднойчы пабыўшы ў такім лагеры, не ўсё прыйшлося па душы — жыццё па раскладзе і пад наглядам. Дома прасцей, хоць і там хацелася схавача ад бацькоў, каб не ісці на калгаснае поле дапамагчы маці паліць буркі ці кукурузу, не хацелася і пасвіць кароў — уставаць на світанні.

У дзяцінстве хочацца, каб цябе старэйшыя не чапалі і ты рабіў нешта сваё і марыў пра тое, што ніколі не здзейсніцца.

У былым Саязе, здавалася, не было кінуты дзяцей і бацькоўскай правы нікога не пазабываў. Не, усё гэта мала месца, але пра тое мала пісалі, а калі нешта і атрымлівала агалоска, то падавала як выпадак. Але прызнаем той факт, што падростаючаму пацаленню ў краіне развітога сацыялізму ўдзялялі ўвагу. Хоць да трох гадоў, як сёння, маці грашовую дапамогу не атрымлівала — два месяцы аплата, да года за сецівы кошт — і на працу.

І тым не меней прызнаем, што тады бацькі без працы не боўталі, бо лёгка можна было трапіць у разрад дармаедаў, а гэта магло прывесці на лаву падсудных. Але калі бацькі працавалі, то дзеці былі накармлены і не пазабываліся бацькоўскай ласкі — гэта калі разглядаць праблему ў цэлым.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя адкрыцця трамваяна руху ў Віцебску. Таксама ў горадзе стартаваў і рэспубліканскі конкурс прафесійнай мастацтва вадзіцеляў трамвая.

У наш час статыстыка псуецца адбылі ўрачыстае адкрыццё помніка трамваю. Мерапрыемства стала адным з галоўным пунктам праграмы святкавання 110-годдзя

22 ЧЭРВЕНЯ. БРЭСЦКАЯ КРЭПАСЦЬ: НАША ПАМ'ЯЦЬ СТУКАЕ ў ЗВАНЫ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Гэтая фанарэма заўсёды ўзнаўляе ў маёй памяці аднойчы прычтаннае ў нямецкага гісторыка Карэла апісанне апошніх хвілін перад вайной. Той, хто пазней стаў пісьменнікам, прыйшоў у Брэст з тымі, якія прынесьлі смерць і разбурэнне. Аўтар кнігі «Вайна Гітлера з Расіяй» апісвае доўгія імгненні пачынаючы з 3 гадзін 13 хвілін. Са свайго назіральнага пункта аўтар бачыў вароты крэпасці, драўляную вежу Вулькі Бярэскай. Чысьню ён называе невыноснай. І вось як ён апісвае пачатак: «У 3.15 пачаўся ўраган і пранёсся над нашымі галавамі з такой сілай, якую мы ні разу не адчувалі ні да гэтага, ні ва ўсім наступным ходзе вайны. Гэты гіганцкі канцэнтраваны агнявы вал літаральна скалануў зямлю. Над шытадалюю кр грыбы выраслі густы чорныя фантаны зямлі і дыму». Так гэта бачылася з боку нападчынаў.

А ў крэпасці многія не паспелі зразумець, што здарылася. За нейкія хвіліны ўсё змяшалася, усё пачало рвацца, гарэць. Атручаны адкім дымам хаос мог нагадаць хіба што канец свету. І невядома хто быў шчаслівейшым ў тым пекле: той, для каго канец наступіў хутка, або той, каму давялося праісці доўгія дні пакутаў. У фондах музея Брэсцкай крэпасці ёсць матэрыялы пра апошнія дні сям'і старшага палітрук Івана Пачэрыска. Снарад разарваўся на лесвічнай плытцы дома. Загінулі іх дзеці — 6-гадовы сын і 5-гадовая дачка. Загінулі суседзі. Немцы акружылі дом і патрабавалі здацца. Але Іван і Аляксандр не па дарылі ворагі імгненна трыумфу, не здаліся, яны застрэліся.

Такіх або іншых трагічных гісторыяў крэпасці пачынала нямаць. Пазней нямецкі мемуарыст напісаў: «Дзіву даецца, як у такіх умовах рускія маглі сабрацца з сіламі і арганізавана абароні».

Але ж змагілі. Пра падзвіг невялікага гарнізона цяпер ведаюць ва ўсім свеце. А саму крэпасць зрабіў знакаміты расійскі пісьменнік Сяргей Сміроў.

Упершыню Сяргей Сяргеевіч прыхаў сюды ў 1954 годзе. Неўзабаве выйшаў яго нарыс у цэнтральнай прэсе, прагучалі звароты па Усеаюзным радыё. Праз два гады выйшла кніжка «Крэпасць на мякка». Пайшлі пісьмы, адгукнуліся сотні відэаўчы, удзельніцаў абароны. І ў чэрвені 1961 года прайшла першая вялікая сустрэча абаронцаў крэпасці, які прыходзілі з розных гарадоў Савецкага Саюза. Тоды ж быў закладзены сімвалічны камень будучага мемарыяльнага комплексу, які ўрачыста адкрылі ў 1971 годзе. У цэнтры ўсяго архітэктурнага ансамбля крэпасці — тры ярысы чорных гранітных плітаў. Пад імі знайшлі спачын астанкі 962 загінулых,

Святлана ЯСКЕВІЧ.

Погляд

«Калі гляджу ваенныя фільмы — не стрымліваю слёзаў...»

Пра гэта гаворыць сённяшняга моладзь — пакаленне «next»

22 чэрвеня... Гэты дзень назаўсёды ўвайшоў у гісторыю нашай краіны. Тыя, хто перажыў вайну, і сёння адчуваюць неспакой на душы ад гэтай доры жалобы і смутку. Шмат гаў прынесла вайна Беларусі, зламала жыццё і лёсы соцень тысяч людзей...

А як цяпер, калі мінула 67 гадоў з дня пачатку Вялікай Айчыннай вайны, успрымае гэту дату моладзь новага стагоддзя?

«Што значыць для вас дзень 22 чэрвеня?» — спытаў я.

Вольга ЯМЕЛІНА, выпускніца ЦШ № 19 г. Мінска:
— Пра гэты дзень я ведаю ад сваёй бабулі Марыі Іванавы. Ёй ужо 93 гады. У час вайны бабуля была разведчыцай у Бягомльскім раёне ў атрадзе «Жалезняк». Ёй трэба было прабрацца ў штаб і перадаваць інфармацыю партызанам. Былі такія страшэнныя сітуацыі, што бабуля і цяпер здзіўляецца, як яна засталася жывь...

Ад дзядзюлі засталіся толькі фотаздымкі...

У гэты дзень мы ўспамінаем аб загінулых і радуемся за тых, каму пашчасліва выжыць.

Дзімітрый ЛІС, выпускнік ЦШ № 10 г. Мінска:
— 22 чэрвеня 1941 года мой дзядзюля, Лукомскі Вадзім Іванавіч, знаходзіўся ў п'янерскім лагэры. Яму было ўсяго 13 гадоў. У першы ж дзень вайны ён і яго сяст-

рыца (мая бабуля) засталіся сіротамі. Бацькоў забілі... Так атрымалася, што брат і сястра згубіліся, усю вайну нічога не ведалі адзін пра аднаго. Сястра трапіла ў канцэнтраваны лагер... Яны сустрэліся толькі пасля вайны.

Сёння, калі я бачу знявагу да нашых ветэранаў, чую нешта дрэннае пра франтавікоў, пра нашых загінулых дзядоў і пра дзядоў, мне становіцца сорамна. Усё жыццё я буду паважаць тых, хто ваяваў за Бацькаўшчыну.

Вадзім АДАШЧЫК, студэнт Беларускага дзяржаўнага медыцынскага ўніверсітэта:

— 22 чэрвеня — жаалюба дзень для нашай краіны. На жаль, сёння для многіх нашых ровеснікаў гэты дзень не выклікае ніякіх эмоцый. Я лічу, што нельга так ставіцца да гэтай даты. Калі гляджу ваенныя фільмы, то не стрымліваю слёзаў... Усе павіны ведаць, што было. Я папалкачуся аб тым, каб мае дзедзі ведалі сваё сапраўднае жыццё — тых, дззякуючы каму мы жывём цяпер.

Вялічэна ЖАЛЕЗНАЯ, студэнтка Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта:

— Для нашай сям'і гэта асаблівы дзень. Ён пераламуў лёсы маіх родных і блізкіх. Пакуць была жывае бабуля Вольга, кожны год 22 чэрвеня яна чытала нам франтаныя лісты ва старшага брата Жоры, які не вярнуўся з вайны. І

сапраўды, тады я адчувала ўвесь боль, прадстаўляла ўсю тую страшэнную карціну, аб якой пісаў салдат... Мой дзед Міхал прайшоў праз здэкі фашыстаў у канцэнтраваных лагэрах. «Аб гэтым забыць нельга...» — кожны раз паўтараў ён, калі ўспамінаў вайну.

Дар'я ВАРАБЕЙ, выпускніца архітэктурна-будаўнічага каледжа г. Мінска:

— Калі я чую пра дзень 22 чэрвеня, адразу ўспамінаю сваю прабабку Еўдакію Захарану Шчурку і яе геранчы падзвіг. Падчас вайны бабуля была ў Мінску, выхоўвала чатырох малых дзетак. Аднойчы двое палонных салдат збеглі ад немцаў і папрасілі прытулку. Калі немцы прыйшлі да бабулі, яна мужна вытрымала ўсе допыты і не выдала салдат. Пасля вайны адзін з гэтых былых палонных наведваў бабулю. На жаль, яна ўжо памерла. Але ж я ўсё жыццё буду ганарыцца сваёй бабуляй і ўсім, хто ваяваў за нас!

...Адказваць на гэтым пытанне самому вельмі складана. Тры мае прадеды загінулі на франце. І жонкі на ўсё жыццё засталіся ўдовамі, а дзеці, мае дзядулі і бабулі, — сіротамі, бязбацькавамі.

А якім шчаслівым магло б быць жыццё, калі б не 22 чэрвеня 1941 года.

Уладзімір СТАЛОВІЧ, студэнт БДУ.

Нашчадкі вогненных вёсак

Іван Патровіч Людагоўскі з Магілёва напісаў у рэдакцыю аб трагедыі свайго роднай вёскі Падказелле Мясціслаўскага раёна.

Вёску спалілі нямецка-фашысцкія акупанты. Хто мог, паспеў уцячы. Але людзі сталава веку нікому не пайшлі, засталіся — іх знішчылі разам з вёскай.

«Не ведаю, па якой прычыне на Могілаках вёска ў Хатыні нашай вёскі няма», — адзначае Іван Патровіч.

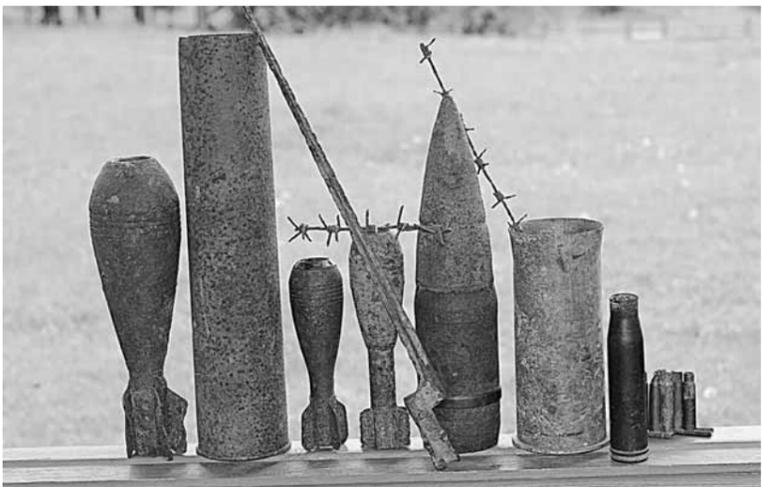
Вядучы навуковы супрацоўнік Дзяржаўнага мемарыяльнага комплексу «Хатыні» Ірына Напрэва паведаміла: да вайны ў Падказеллі было 44 хаты, 201 жыхар. Вёску спалілі двойчы, у 1942 годзе і ў верасні 1943-х. Знішчана 41 хата, 12 жыхароў. У Хатыні ўзвекаваны вёскі, якія цяпер знішчаны з усім насельніцтвам — адноўлены пасля вайны не адбудзеныя. А ішч больш як 4 тысячы беларускіх вёсак знішчаны з часткай насельніцтва...

Старшы навуковы супрацоўнік гісторыка-археалагічнага музея Мясціслаўскага раёна Вялічэна Маішкова, да якой я звярнулася па дадатковую інфармацыю, удакладніла, што вёска Падказелле цяпер не існуе. А прывіччы загінулых разам з вёскай у Вялікую Айчынную вайну змежаны ў кнізе «Паміць. Мясціслаўскі раён».

Неўзабаве ў тэлефоннай размове Іван Патровіч Людагоўскі напіраў: «Дакладнасьць усіх фактаў саратую!»

Ён нарадзіўся ў 1929 годзе. У 1946-м скончыў 7 класаў Дагоўскай школы, працаваў у калгасе. Пасля службы на Балтыйскім флоте працаваў у Магілёве на аўтазавадзе імя Кірава, закончыў вярхоўню 10-курсу, потым Паўночна-Заходні інстытут, завоучоў ВШШ пры ЦК КПСБ. 23 гады працаваў на партыйнай рабоце, перад выхадам на пенсію — на прафсаюзнай.

Татцяна ПАДАЛЯК.

ПАРАНЕНЫ ЛЕС

Убачыўшы гэтакія трафеі, міжволі пранікаешся павагаю да тых, хто садзіць лес на палетках колішніх войнаў, рызыкаючы не проста здароўем — жыццём. Здзіўляе многае — і наколькі «шчодрая» яшчэ наша зямля небяспечнымі «падарункамі» вайны. І мужнасць людзей, з'ядналых лясамі.

Калекцыю трафеяў апошняй вайны сабралі работнікі Янкавіцкага лясніцтва Расонскага раёна. Не спецыяльна збіралі, калі выпадкова наталіся на іржавыя прадметы, распрацоўваючы дзялянку ці ў час пасадкі новага лесу. Захоўваецца калекцыя без асаблівага шчыгу — на шафках з паперамі, картамі дзялянак і лесасеч. Не музей жа — звычайны будынак лясніцтва. Самі даўно прывыклі бачыць знаходкі, а вось гаасей «цацкі вайны», безумоўна, здзіўляюць.

— Вырашылі не выкідаць і не здаваць на метал, бо гэта, найперш, памяць і гісторыя і частка нашай зямлі (дзіва што, болей за 60 гадоў праляжаць у глебе!), — кажа ляснічы Алег Мілянцей. — Тут вакол былі мінныя палі, ішлі жорстка

баі і вось такая спадчына нам пакінута: нямецкія і савецкія каскі, супрацьяхотныя і мінамётныя міны, гільзы, штыкі, кулямётныя абоймы.

Ляснічы, каб адчувае цяжкасць да янкавіцкай спадчыны, не ўплускае магчымаці праліць святло на не менш вартую ўвагі мінуўшчыну. Побач з будынкам лясніцтва на беразе хуткай ракі Дзны на вясковым пагосце захавалася магіла заснавальніка Беларускай гарніі роду, віцэ-адмірала з Плявельскіх марскіх адфіцэраў Расіі Іларыёна Плавальшчына. А каменныя могілаквыя крыжы, сцявяджае Алег Мілянцей, перароблены з дахрысціянскіх ідалоў. Старажытнасць жа янкавіцкай зямлі пацвярджаюць, у першую чаргу, недальёкі ад насельнага пункта гарадзішча курганныя могілкі і курганы, якія датуюцца VI стагоддзем да нашай эры і IV стагоддзем нашай эры.

Неверагодна, але і лес здольны шмат пра што паведаміць. Нават адно невялікае Янкавіцкае лясніцтва.

Анатоль КЛЯШЧУК. Фота аўтара.

«Дакладнасць усіх фактаў гарантую!»

Даведаўшыся аб тым, што «Звязда» працягвае праводзіць акцыю «Нашчадкі вогненных вёсак», я вырашыў напісаць вам пра лёс сваёй вёскі-партызанкай, якую ў верасні 1943 года фашысцкія захопнікі спалілі цалкам.

У 1941 годзе мне было 12 гадоў, падзеі тых дзён яскрава захаваўся ў маёй памяці.

Такім чынам, у вёсцы Падказелле, што на Мясціслаўшчыне, да Вялікай Айчыннай вайны налічвалася больш за 70 двароў. Вёска глыбінная: да чыгучкі 15 км, да раённага цэнтара Мясціслава — 35 км.

У той час у вёсцы не было тэлефона, не было радыё. Газеты прыходзілі на 3—7 дзень.

Сумну вестку аб пачатку Вялікай Айчыннай вайны 22 чэрвеня 1941 года прынеслі ў вёску жыхары, якія вярталіся на базар у мястэчка Расно, што на Дрыбеншчыне.

Пачаліся трывожныя дні. Назавтра па першай мабілізацыі пайшлі ваеннаабавязаныя мужчыны абаронцы Радзіму. Праз некалькі дзён у небе з'явіліся фашысцкія самалёты-сцявяджальнікі. Варожая авіяцыя панавала ў паветры. Балоча і горка было глядзець, як у нур'юных баях гінулі нашы лётчыкі.

Дзесьці напрыканцы першай дэкады ліпеня 1941 года ў вёску ўвайшлі першыя нямецкія танкі, увайшлі без бою. Пачалася трывожнае жыццё.

Справа ў тым, што наша вёска знаходзілася на старой Смаленскай дарозе і на нямецкіх картах гэта дарога значылася самай кароткай дарогай да Масквы.

Паўтара месяца на ўсход рухалася фашысцкая армія з раныцаў да позняга вечара. Спачатку ішлі механізаваныя часткі: танкі, артылерыя — ішлі сьцягваю ад нарабаваных магазінаў, складоў. Затым пайшла пяхота, абзоды, іншыя тылавая часткі.

Пачаліся суцэльныя набегі — дай «млеко», дай «яйкі». Ганяліся за курамі, забіралі скаціну.

Каб захаваць кароў, статак кругласутачна пасялі ў лесе. Каб малых дзятэй напайці малаком, малі вадзілі іх разам з сабой на доўгу кароў. Прынесці малако да вёскі нельга было — немцы адбіралі яго на краі вёскі.

У канцы верасня 1941 года пракацілася хваля карных атрадаў. Па вёсцы развесілі аб'явы: «За захаванне зброі — смерць, за захаванне матацыклаў — смерць, за захаванне радыёпрыёмніка — смерць».

Потым наступіла зацішка. Да зімы ўсталявалася фашысцкая ўлада — ваенны камандант, паліцыя. Прыходзілі жывяць навіны аб расстраляных грамадзян яўрэйскай нацыянальнасці.

Жыхары акупаваных раёнаў адчувалі «прывабнасць жыцця» даўно забыхты старадаўняй перыяду — жылі

без запалак, газы, солі. Пайшлі ў выкарыстанне лучыны, крэсіва, калійныя ўгнаенні замест солі.

Пачалася вярбоўка на работу ў Германію. Першапачаткова ўсхвалялі «райскае» жыццё ў Рэйху. Калі ж добраахвотнікаў аказалася вельмі мала, пачалася прымушова адрэаўка. Забіралі апошніх кароў у насельніцтва.

Так працягвалася да красавіка 1943 года. У нашы багатыя лясамі краі прыбыў партызанскі полк Грышына. Партызан пастаянна праследвалі часткі нямецкай арміі і ўласаўцы. Пачаліся пастаянныя аблавы, бая, перастрэлкі. Людзі жылі ў пастаяннай трывозе за жыццё.

І вось у верасні 1943 года немцы пачалі адступленне. Першая такая частка прыбыла ў суседнюю вёску Далгоўцы.

У нашу вёску адтуль прыйшла наступіца і паведаміла, што моцна цярпае раку на дарозе на Расну спалілі партызаны, і немцы вымушаны будучы ехаць праз нашу вёску.

Спраўду, неўзабаве па дарозе з боку Далгоўцы з'явіліся два матацыклы. У кожным з іх сядзела па 2 немцы.

Партызаны, якія былі ў гэты час у вёсцы, абстралялі матацыклістаў, мабыць, аднаго немца паранілі. Першы матацыкліст немцы кінулі, другі развернуўся і без стрэлаў усе адрправіліся назад.

Іван Патровіч ЛЮДАГОЎСКІ, пенсіянер. г. Марінёў.

«ГАРАЧЫ» 287 17 41 «да лямпачкі». Двукоссе хацелася б зняць...

На старонках газеты раней мы ўжо неаднойчы даводзілі думку аб неабходнасці ўкаранення энергазберагальных тэхналогій у кожнай асобна ўзятай сям'і. У прыватнасці, і праз выкарыстанне энергазберагальных электрычных бытавых лямпачкаў. Яны каштуюць ятанна, аднак з цягам часу не толькі акупляюць сябе, але і дазваляюць эканоміць — на аплаце спажытай электраэнергіі. У пацвярджэнне мы прыводзілі тэарэтычныя выкладкі: служачы лямпачкі (у залежнасці ад часу выкарыстання штодзень) як мінімум да 2,5—3 гадоў, за гэты час звычайную зменіш не адну. Апошнія, дарэчы, шмат энергіі аздаюць не на асвятленне, а на «падаргэ» памыкання і г.д. Аднак нядаўня скарка на «гарачую лінію» газеты чытача прымусліла пачаць з'яўляцца на пытанне. Практыка выкарыстання энергазберагальных лямпачкаў аказалася некалькі інаш, чым меркавалася ў тэорыі...

— У верасні мінулага года на сталічным будынічным рынку ў «Ждановіч» я набыў энергазберагальную лямпачку больш чым за 15 тысяч рублёў. З гарантыйным тэрмінам службы адзін год. Аднак памянёная лямпачка праслужыла ўсяго паўгода. Зварнуўся да прадаўца, той без праблем абмяняў няякасны тавар. Аднак у апошні момант высветлілася, што гарантыйны тэрмін на новую лямпачку складае толькі шэсць месяцаў. Хоць пры замене недабрэяснага тавару на аналагічны якасны гэты тэрмін павінен адлічвацца наноў з даты абмену і складаць тыя ж 12 месяцаў. Прадавец адказаў, што ўсе пытанні — да фірмы-імпарцёра. У такой сітуацыі я пачаўшы за лепшае проста забраць свае грошы, — расказваў чытач.

У фірме-імпарцёры нам мала чым дапамаглі. Лямпачкі ўзвояцца з Расіі. Былі новыя пастаўкі ад іншых вытворцаў. Пайшлі новыя серыі: ёсць адрозненні (кшталту новых мікраэлементаў), таму і быў устаноўлены новы гарантыйны тэрмін у шэсць месяцаў. Як нас запэўнілі, ранейшыя пастаўкі — «учарашні дзень», цяперашнія — больш сучасныя, якасныя... Далей мы мусілі звярнуцца ў Міністэрства гандлю і Дзяржстандарт, наколькі сітуацыя з энергазберагальнымі лямпачкамі аказалася некалькі заблытанай.

Напачатку накіот абмену. Пры замене на тавар з аналагічнымі характарыстыкамі гарантыйны тэрмін (у нашым выпадку) павінен быў складаць год (па паводле заканадаўства пакупнік мае права на працягу двух гадоў звартацца да прадаўца з прэтэнзіямі на якасць тавару, нават калі гарантыйны тэрмін на тавар не ўстаноўлены, або складае менш за два гады, які ў нашым выпадку). Але... Калі гэта новыя се-

Працяг тэмы кляшчы «ЗАВАЯВАЛІ» больш як 90 ПРАЦЭНТАў ТЭРЫТОРЫІ БЕЛАРУСІ

Штогод на клешчавы энцэфаліт у Беларусі зваруюць каля 100 чалавек, а колькасць захварэлых на Лайм-барэліёз ваганаецца ад 500 да 800 выпадкаў. Разам з тым колькасць беларусаў, якія звяртаюцца ў лячэбна-прафілактычныя ўстановы са скаргамі на маленькіх крываасмоўкаў, дасягае 10—18 тысяч чалавек у год. Аб гэтым на сустрэчы з журналістамі паведаміў клешчавы энцэфаліт адзначана ў 96 раёнах Беларусі (гэта 74 працэнты адміністрацыйных тэрыторый), а ўзбуджальніка хваробы Лайма — у 120 раёнах (92 працэнты тэрыторый).

Найбольш актыўныя ачагі клешчавога энцэфаліту зафіксаваны на тэрыторыях Пружанскага, Камянецкага, Івацэвіцкага, Капыльскага, Барысаўскага і Бярэзінскага раёнаў. Актыўнасць прыродных ачагоў насялення іскрдавых клешчы застаецца дастаткова высокай. За пачынаеся дзятка года колькасць клешчы павялічылася па краіне ў 1,4 раз у параўнанні з аналагічным перыядам 2007 года. Увогуле эпідэмічная абстаноўка па клешчавым энцэфаліце і хваробе Лайма — на тэрыторыях Пружанскага, Камянецкага, Івацэвіцкага, Капыльскага, Барысаўскага і Бярэзінскага раёнаў. Актыўнасць прыродных ачагоў насялення іскрдавых клешчы застаецца дастаткова высокай. За пачынаеся дзятка года колькасць клешчы павялічылася па краіне ў 1,4 раз у параўнанні з аналагічным перыядам 2007 года. Увогуле эпідэмічная абстаноўка па клешчавым энцэфаліце і хваробе Лайма — на тэрыторыях Пружанскага, Камянецкага, Івацэвіцкага, Капыльскага, Барысаўскага і Бярэзінскага раёнаў. Актыўнасць прыродных ачагоў насялення іскрдавых клешчы застаецца дастаткова высокай. За пачынаеся дзятка года колькасць клешчы павялічылася па краіне ў 1,4 раз у параўнанні з аналагічным перыядам 2007 года. Увогуле эпідэмічная абстаноўка па клешчавым энцэфаліце і хваробе Лайма — на тэрыторыях Пружанскага, Камянецкага, Івацэвіцкага, Капыльскага, Барысаўскага і Бярэзінскага раёнаў. Актыўнасць прыродных ачагоў насялення іскрдавых клешчы застаецца дастаткова высокай. За пачынаеся дзятка года колькасць клешчы павялічылася па краіне ў 1,4 раз у параўнанні з аналагічным перыядам 2007 года. Увогуле эпідэмічная абстаноўка па клешчавым энцэфаліце і хваробе Лайма — на тэрыторыях Пружанскага, Камянецкага, Івацэвіцкага, Капыльскага, Барысаўскага і Бярэзінскага раёнаў. Актыўнасць прыродных ачагоў насялення іскрдавых клешчы застаецца дастаткова высокай. За пачынаеся дзятка года колькасць клешчы павялічылася па краіне ў 1,4 раз у параўнанні з аналагічным перыядам 2007 года. Увогуле эпідэмічная абстаноўка па клешчавым энцэфаліце і хваробе Лайма — на тэрыторыях Пружанскага, Камянецкага, Івацэвіцкага, Капыльскага, Барысаўскага і Бярэзінскага раёнаў. Актыўнасць прыродных ачагоў насялення іскрдавых клешчы застаецца дастаткова высокай. За пачынаеся дзятка года колькасць клешчы павялічылася па краіне ў 1,4 раз у параўнанні з аналагічным перыядам 2007 года. Увогуле эпідэмічная абстаноўка па клешчавым энцэфаліце і хваробе Лайма — на тэрыторыях Пружанскага, Камянецкага, Івацэвіцкага, Капыльскага, Барысаўскага і Бярэзінскага раёнаў. Актыўнасць прыродных ачагоў насялення іскрдавых клешчы застаецца дастаткова высокай. За пачынаеся дзятка года колькасць клешчы павялічылася па краіне ў 1,4 раз у параўнанні з аналагічным перыядам 2007 года. Увогуле эпідэмічная абстаноўка па клешчавым энцэфаліце і хваробе Лайма — на тэрыторыях Пружанскага, Камянецкага, Івацэвіцкага, Капыльскага, Барысаўскага і Бярэзінскага раёнаў. Актыўнасць прыродных ачагоў насялення іскрдавых клешчы застаецца дастаткова высокай. За пачынаеся дзятка года колькасць клешчы павялічылася па краіне ў 1,4 раз у параўнанні з аналагічным перыядам 2007 года. Увогуле эпідэмічная абстаноўка па клешчавым энцэфаліце і хваробе Лайма — на тэрыторыях Пружанскага, Камянецкага, Івацэвіцкага, Капыльскага, Барысаўскага і Бярэзінскага раёнаў. Актыўнасць прыродных ачагоў насялення іскрдавых клешчы застаецца дастаткова высокай. За пачынаеся дзятка года колькасць клешчы павялічылася па краіне ў 1,4 раз у параўнанні з аналагічным перыядам 2007 года. Увогуле эпідэмічная абстаноўка па клешчавым энцэфаліце і хваробе Лайма — на тэрыторыях Пружанскага, Камянецкага, Івацэвіцкага, Капыльскага, Барысаўскага і Бярэзінскага раёнаў. Актыўнасць прыродных ачагоў насялення іскрдавых клешчы застаецца дастаткова высокай. За пачынаеся дзятка года колькасць клешчы павялічылася па краіне ў 1,4 раз у параўнанні з аналагічным перыядам 2007 года. Увогуле эпідэмічная абстаноўка па клешчавым энцэфаліце і хваробе Лайма — на тэрыторыях Пружанскага, Камянецкага, Івацэвіцкага, Капыльскага, Барысаўскага і Бярэзінскага раёнаў. Актыўнасць прыродных ачагоў насялення іскрдавых клешчы застаецца дастаткова высокай. За пачынаеся дзятка года колькасць клешчы павялічылася па краіне ў 1,4 раз у параўнанні з аналагічным перыядам 2007 года. Увогуле эпідэмічная абстаноўка па клешчавым энцэфаліце і хваробе Лайма — на тэрыторыях Пружанскага, Камянецкага, Івацэвіцкага, Капыльскага, Барысаўскага і Бярэзінскага раёнаў. Актыўнасць прыродных ачагоў насялення іскрдавых клешчы застаецца дастаткова высокай. За пачынаеся дзятка года колькасць клешчы павялічылася па краіне ў 1,4 раз у параўнанні з аналагічным перыядам 2007 года. Увогуле эпідэмічная абстаноўка па клешчавым энцэф

Месцічы

«БУДУ ЕЗДЗІЦЬ ПА КРУГЛАМУ НА ЧЫРВОНЫМ «ФЕРАРЫ»!» — упэўнены круглянскі прадпрымальнік Уладзімір ТАРТЫНСКІ

Цэнтр Круглянскага раёна развіваецца наміганямі ўлады і прыватнай ініцыятывы. — У нас будуць тры асноўныя новыя прадпрыемствы: па вытворчасці керамічнай цэгла, тратуарнай пліткі і перапрацоўкі драўніны, — паведамляе старшыня Круглянскага райвыканкама Дамітрый Гобараў. — На іх атрымаюць працу больш за дзве сотні чалавек.

Керамічная цэгла

Літаральна днямі ў Магілёве адбыўся аукцыён: недабудаваны будынак ільозавода ў Круглым прададзены за 97 мільёнаў рублёў з правам арэнды на 99 гадоў. Грошы заплацілі будучыя інвестары. Зарослыя зелянінай руіны яны плануць пераўтварыць у пасяховыя цэгланы завод пад назвай «Усходні». Гэта цяпер самы важны і самы сур'ёзны аб'ект на Кругляншчыне.

Калісьці ў райцэнтры вырашалі пашырыць ільозавод, але будаўніцтва было спынена яшчэ ў 1989 годзе. Недабуд стары нікому не патрэбны, аднак з прыняццём Дзяржаўнай праграмы развіцця малых і сярэдніх пасялішч узнікла ідэя стварыць тут цэгланы завод. Раённая ўлада стала шукаць інвестараў і рабіць ім выгадныя прапановы.

Па-першае, у Круглянскім і суседніх раёнах ёсць добрыя запасы гліны, неабходныя для вытворчасці. Паводле пянаграднай разведкі, гліны ў самім раёне хоць і мінімум на 5 гадоў паўнавартаснай працы прад-

Уладзімір ТАРТЫНСКІ: «Крыўдна кінуць сталіцу? І вам ракаменду па ступіць гэтак жа!»

прыемства. Па-другое, пад цагляны завод ідэальна пасуе недабуд. Вытворчая лінія керамічнай цэгла мае працягласць у 120 метраў, і памежны будынак былога льозавода адпавядае ідэі.

Па-трэцяе, мясцовая ўлада падтрымлівае праект. Яна зацкаўленая, каб нерухомаць плошчай у 16 тысяч квадратных метраў выкарыстоўвалася, а не стаяла занябданая. Каб былі створаны 100 новых працоўных месцаў. І, безумоўна, райвыканкам разлічвае на дадатковыя паступленні ў мясцовую скарбонку.

— Мы падпісалі пратакол аб сумесных намерах з польскім інвестарам, — расказаў Дамітрый Гобараў. — Яны маюць намер наладзіць вытворчасць цэгла. Кошт тага праекта ацэньваецца ў 17 мільёнаў долараў. Сур'ёзная справа: плануецца выбраць 30 мільёнаў штук цэгла ў год.

Што датычыцца грошай для бюджэту, то пакуль у Круглым не называюць лічбу — бяцця суроччы, бо праект яшчэ толькі стартуе. Аднак мяркуецца, што цагельня з цагам часу стане самым буйным падаткаплацельшчыкам у раёне. Цяпер тут лідзірую будаўніча-арганізацыя, якая плаціць у год у мясцовы бюджэт 3 мільярд рублёў. У райвыканкаме разлічваюць, што паступленні ад новага прадпрыемства ў будучым павінны «перакрыць» гэтую суму.

— Наш завод патрэбен не толькі Кругламу, але і ўсёй Магілёўскай вобласці, — адзначае дырэктар цаглянага завода «Усходні» Андрэй Цішураў. — Сёння на цэглу вялікі попыт. А на нашым прадпрыемстве яна яшчэ будзе і высокатрыявая. У краіне будаўнічы бум, і ўсім будзе патрэбна наша прадукцыя. Плануем, што да 2010 года завод запрацуе!

Тратуарная плітка

У Круглым развіваецца і мясцовыя праекты. Не самыя буйныя, але з перспектывамі. Прадпрыемствы па перапрацоўцы драўніны і па вытворчасці тратуарнай пліткі ўжо пачынаюць працаваць.

Уладзімір Тартынскі родам з Кругляншчыні. Ён жыў і працаваў у Мінску, але захаваў сувязь з роднымі мясцінамі. Прадпрымальнік займаецца прыватнымі аўтаперавозамі ў сталіцы, а пяць гадоў таму вырашыўся і арганізаваў у Круглым цырульню, якая карыстаецца папулярнасцю ў жыхароў райцэнтры.

І Тартынскаму неўзабаве прапанавалі новы праект. За адну базавую велічыню перадалі старую кацельню, якая не выкарыстоўвалася. Уладзімір прадаў у Мінску кватэру, узяў крэдыт пад адкрыццё новых працоўных месцаў і ўсе грошы выдаткаваў на вытворчасць тратуарнай пліткі. А сёння з горадскай гаворчцы, што яго перша прадукцыя пайшла для добраўпарадкавання помніка ахвярам вайны. Кажуха, што заказаны на тратуарную плітку, у тым ліку і ад прыватных асобаў, паступілі ўжо на некалькіх месцах наперад.

— Крыўдна кінуць сталіцу? — зазімаецца пытанню Уладзімір. — І вам ракаменду па ступіць гэтак жа. Тут цудоўная прырода, выдатныя сырэдкі, рыбака, свежае палярнаасцю ў жыхароў райцэнтры.

— А ў правінцы наштам лягчы, — прызначае Тартынскі. — Тут цяпер магчымаасцю больш, і ўлады дапамагаюць.

— Так, са свайго боку мы робім усё, каб прыцягнуць інвестараў, — запэўнівае Дамітрый Гобараў. — Каб яны спраўдзілі захацелі выдаткаваць грошы ў наш раён. Зносіны з прыватнікамі ў нас складаюцца нармальна. І мы ўсіх запрашаем прыязджаць да нас. Для інвестараў — зялёнае святло!

З дапамогай Дзяржаўнай праграмы развіцця малых гарадоў у Круглым разлічваюць стварыць больш за 500 новых працоўных месцаў.

Ілона ІВАНОВА. Круглянскі раён.

язджаю, а вось жыць там не цягне. Я тут хату дзедка аднаўляю. Мая справа — цяпер тут, у райцэнтры: прыватнае ўнітарнае прадпрыемства «Тартынскі».

Гаспадар зусім не выглядае як начальнік: гаворчыць, што разам з рабочымі пачынаў з лому і рыдлёўкі, а цяпер сам становіцца ля станкоў і працуе ў невялікім цэху.

— У мяне тут добрыя калектывы склаўся — 8 чалавек, у якіх спраўдзілі залатыя рукі, — хваліцца Тартынскі. — Нават удалося некалькі чалавек вярнуць з расійскіх заробкаў. Людзі вераць у перспектыву. І я таксама веру... што яшчэ буду ездзіць па Кругламу на чырвоным «Ферары»!

А калі сур'ёзна, то прадпрымальнік растлумачыў: цяпер у Мінску складана заняць вольную ячэйку ў бізнэсе з не самым вялікім стартавым капіталам.

— А ў правінцы наштам лягчы, — прызначае Тартынскі. — Тут цяпер магчымаасцю больш, і ўлады дапамагаюць.

— Так, са свайго боку мы робім усё, каб прыцягнуць інвестараў, — запэўнівае Дамітрый Гобараў. — Каб яны спраўдзілі захацелі выдаткаваць грошы ў наш раён. Зносіны з прыватнікамі ў нас складаюцца нармальна. І мы ўсіх запрашаем прыязджаць да нас. Для інвестараў — зялёнае святло!

З дапамогай Дзяржаўнай праграмы развіцця малых гарадоў у Круглым разлічваюць стварыць больш за 500 новых працоўных месцаў.

Ілона ІВАНОВА. Круглянскі раён.

Ад відэакамеры зламьсінік не схаваецца

У студзені ці лютым у Гомелі каля будынка абласнога тэатра з дапамогай кулакоў двое мужчын высвятлялі свае адносіны накітавалі «ты мяне паважаш ці не?». І нечаканасцю для іх з'явіўся нарад міліцыі, які перапытаў бойку на самым цікавым месцы. Калі пачалі ўстаўляць усе акалічнасці справы, адна зацікаваў заявіў, што знікла яго шапка. А яе ў цэбе не было, сказалі міліцыянеры. Была, настойваў той. Праз колькі хвілін «баец» падняў шапку. БО яны паказалі запіс відэакамеры, якая, дарчы, і зафіксавала бойку, на разбор якой быў накіраваны міліцыйскі нарад. У гэтай гісторыі ёсць наступная выснова: калі б шапка знікла, то гаворка пайшла б не толькі аб хуліганстве, але і аб рабаўніцтве. Падобных прыкладаў, калі відэакамеры ў ажыўленых месцах Гомеля, дзе збіраецца шмат народу, на скрыжаваннях вуліц выяўляюць рознага роду правараўшэнні, у тым ліку і крымінальнага характару, няма. І як падрэзалі падчас прэс-канферэнцыі намеснік начальніка ўпраўлення ўнутраных спраў аблвыканкама Аляксандр Дзяржэц, на сёння ў Гомелі дзейнічаюць ужо 12 камер відэазапісу.

Лічба параўнальна невялікая, але яна павінна праз некалькі гадоў павялічыцца. Не толькі ў абласным цэнтры, але і ў іншых буйных гарадах. Бо распрацавана спецыяльная праграма ахопу гэтай сістэмай тэрыторыі населеных пунктаў з апісаннем схем і маршрутаў. Яна разлічана на два гады, на працягу якіх відэакамеры з'явіцца ў 150 пунктах. Частка відэакамер будзе ўстаноўлена ўжо ў канцы гэтага года.

Уладзімір ПЕРНІКАЎ.

Граніца не дрэмле

Самая распаўсюджаная кантрабандна на беларуска-украінскай мяжы — гэта каларыяны металы, брэтары і паліва, якія перакідаюць ва Украіну, а на беларускі бок, галоўным чынам, ідзе гарэлка ды цыгары.

Напрыклад, у жыхара Пінска было канфіскавана гарэлка ўкраінскай вытворчасці на чатыры з паловай мільёна рублёў, а ў жыхаркі Брэста апераўніўнік знайшлі гарэлку і цыгарэт на 16,5 млн рублёў.

Рэкорд жа паставіў грамадзянін Украіны, які хаваў у адным з гаражоў у Брэсце гарэлку «Няміяра» без акцызных марак на суму амаль 27 мільёнаў.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

Па нявесту — на парад!

У Беларусі ўпершыню пройдзе Парад нявестаў

У нядзелю 22 чэрвеня ад старажытнага Лошыцкага парку сталіцы адправіцца ў трыумфальнае падарожжа па дарогах сталіцы накіраваныя, пасажырам якіх будзе выключана прыгожыя дзівічаты ў вясельных сукенках. Ад тагожа палпы прыгажосці толькі вочы заплюшчваюць, каб потым узнёніцца: не, не мана гэта, а самая краса беларускай жаночай прыгажосці, самы смак...

Упершыню Парад нявестаў быў заснаваны ў Маскве, але вельмі хутка распаўсюдзіўся на іншыя гарады Расіі. У Мінску ідэю падхапіў святочны інфармацыйны цэнтр «Pradnik.by», які стаў адбіраць нявестаў для актыўнага ўдзелу ў гэтым мерапрыемстве.

— Спачатку мы атрымалі 369 заявак ад дзяўчат, якія хацелі паўдзельнічаць у Парадзе нявестаў, — ад імя арганізатараў патлумачыла нашай газеце Святлана Салановіч. — 78 прэтэндэнткаў прыйшлі на кастанты і ў выніку мы адабралі 36 нявестаў. Былі пазыўныя крытэрыі, згодна з якімі мы выбіралі дзяўчат. Галоўнае, каб яны былі актыўнымі ў жыцці і хацелі паўдзельнічаць у прыкметнай для горада падзеі не дзея ўвагі фотакamera і іншых асабістых інтарэсаў. Для нас было важна, каб у дзяўчат і жанчын былі нейкія сацыяльныя мэты, каб яны хацелі засведчыць не толькі тое, што нашы нявесты прыгожыя, а каб сваімі поглядамі на жыццё і паводзінамі яны сцвярджалі сямейныя каштоўнасці. Менавіта таму ў нашай акцыі возмучуць удзел не толькі дзяўчаты, якія пакуль не замужам, але і жанчыны, якія ўжо маюць сям'ю. Тым самым яны сцвярджаюць, што неабавязкова ўступаць у шлюб па некалькі разоў, каб адчуваць сябе нявестай.

Сярод удзельніц будзе адна цяжарная, па шостым месяцы, але яна добра сябе адчувае, і хоча зрабіць свята для сябе і іншых. Яшчэ адна нявеста падзеі разам са сваім грудным дзіцём. Але ўсе нявесты без выключэння будуць апранутыя ў вясельныя сукенкі. У залежнасці ад стылю вясельнага строю, нявесты будуць падзелены на шэсць камандаў: гламурныя прыгажуні, эліфіцыйскія дзевы і русалкі, англійскія прынцэсы, нявесты XIX стагоддзя, бландзінікі і брунхеты. Розныя вясельныя строі дапамогуць дзяўчатам знайсці свой вобраз.

Дзяўчат у прыгожых строях правязуць у кабарэтак на горадзе, спыніцца карцеж ля парку Горкага. Нявесты, якія гэта звычайна робіцца, аддадуць да лічбы памяці ля Абеліска Перамогі, ускладуць да яго кветкі. А ў парк прыгажунь будуць чакаць фотакamera — каб гэты святочны дзень застаўся ў памяці назавешы.

Дзяўчат у прыгожых строях правязуць у кабарэтак на горадзе, спыніцца карцеж ля парку Горкага. Нявесты, якія гэта звычайна робіцца, аддадуць да лічбы памяці ля Абеліска Перамогі, ускладуць да яго кветкі. А ў парк прыгажунь будуць чакаць фотакamera — каб гэты святочны дзень застаўся ў памяці назавешы.

Дзяўчат у прыгожых строях правязуць у кабарэтак на горадзе, спыніцца карцеж ля парку Горкага. Нявесты, якія гэта звычайна робіцца, аддадуць да лічбы памяці ля Абеліска Перамогі, ускладуць да яго кветкі. А ў парк прыгажунь будуць чакаць фотакamera — каб гэты святочны дзень застаўся ў памяці назавешы.

Дзяўчат у прыгожых строях правязуць у кабарэтак на горадзе, спыніцца карцеж ля парку Горкага. Нявесты, якія гэта звычайна робіцца, аддадуць да лічбы памяці ля Абеліска Перамогі, ускладуць да яго кветкі. А ў парк прыгажунь будуць чакаць фотакamera — каб гэты святочны дзень застаўся ў памяці назавешы.

Дзяўчат у прыгожых строях правязуць у кабарэтак на горадзе, спыніцца карцеж ля парку Горкага. Нявесты, якія гэта звычайна робіцца, аддадуць да лічбы памяці ля Абеліска Перамогі, ускладуць да яго кветкі. А ў парк прыгажунь будуць чакаць фотакamera — каб гэты святочны дзень застаўся ў памяці назавешы.

Дзяўчат у прыгожых строях правязуць у кабарэтак на горадзе, спыніцца карцеж ля парку Горкага. Нявесты, якія гэта звычайна робіцца, аддадуць да лічбы памяці ля Абеліска Перамогі, ускладуць да яго кветкі. А ў парк прыгажунь будуць чакаць фотакamera — каб гэты святочны дзень застаўся ў памяці назавешы.

Дзяўчат у прыгожых строях правязуць у кабарэтак на горадзе, спыніцца карцеж ля парку Горкага. Нявесты, якія гэта звычайна робіцца, аддадуць да лічбы памяці ля Абеліска Перамогі, ускладуць да яго кветкі. А ў парк прыгажунь будуць чакаць фотакamera — каб гэты святочны дзень застаўся ў памяці назавешы.

Дзяўчат у прыгожых строях правязуць у кабарэтак на горадзе, спыніцца карцеж ля парку Горкага. Нявесты, якія гэта звычайна робіцца, аддадуць да лічбы памяці ля Абеліска Перамогі, ускладуць да яго кветкі. А ў парк прыгажунь будуць чакаць фотакamera — каб гэты святочны дзень застаўся ў памяці назавешы.

Вакол Еўра

гуляюць 22 ІРАКІ, А ПЕРАМАГАЮЦЬ НЕМЦЫ

«Гуляюць у футбол 22 чалавекі, а перамагаюць заўсёды немцы!» — гэта культавае выказанне легендарнага англійскага форварда Гары Лінекера вельмі да месца. І застаецца толькі дадаць: «...нават калі ўсе прагнозы супраць іх». Як бы ні ўзніслі Партугалію пасля стартовых перамог над Турцыяй і Чэхіяй, які бы ні лаялі Германію за паражэнне — прычым абсалютна справядліва — ад Харватыі, але паводле выніку першага чарговага фінальнага матча Еўра-2008 (3:2) далей ідуць зусім не падапечныя Луіса Філіпа Скалары, а бравая дружная Іоахіма Лёва. У складзе нямецкай каманды вызначыліся Басціян Швайнштайгер, Міраслаў Клозэ і Міхаэль Балак. Галы ў адказ на рахунку Нуну Гамеша і Элдэра Пашіі. У паўфінале немцы згуляюць з пераможцам матча Харватыя — Турцыя.

Басціян Швайнштайгер супраць Крышціян Ранаду: першы забіў, другі — не.

РФС АВБЯРГАЕ ІНФАРМАЦЫЮ АБ ПРЭМІЯЛЬНІХ

Расійскі футбольны саюз абвясціў інфармацыю аб тым, што футбалісты і трэнеры зборнай Расіі атрымаюць сем мільёнаў еўра за выхад у плей-оф чэмпіянату Еўропы.

Спорт-тайм

Андрэй Касціцын — лепшы

Лепшым беларускім хакеістам-2008, паводле апітання спецыялістаў і журналістаў, стаў Андрэй Касціцын, які выступае ў НХЛ. Форвард «Манрэаль Канадзіенс» набраў 524 ачкі. Другое месца заняў абаронца «Каларада Эвелангс» Руслан Салей (219 ачкоў), тэму стаў маладым братам і аднаклубнікам пераможцы галасавання Сяргей Касціцын (202 ачкі). Тройка прызёраў — ігракі нацыянальнай зборнай нашай краіны.

Карэспандэнт «Звязды» дазваіла ся Андрэю Касціцыну, каб павішаваць хакеіста з заслужаным, першым у яго кар'еры званнем «Лепшы беларускі хакеіст».

— Я сам толькі тры дні таму даведаўся, што, аказваецца, мяне называлі лепшым іграком.

Мне пазванілі з «Прэсбола», — паведаміў форвард «Манрэаль». — Я жонка павішавала! Яшчэ не ў курсе, што такія падзеі. Я сам нават не здагадаўся аб выніку апітання. Гэта ж розныя спецыялісты вырашалі, што з ігракоў сябе добра паказалі ў сезоне. Асабіста я сваймі выступленням задаволены. Яшчэ вельмі рады за брата. Мы абавязкова адзначым, што мы ў тройцы лепшых, але, думаю, крыву пазней (брат цяпер у ад'ездзе). Каго б я сам назваў лепшым беларускім хакеістам? Не ведаю. З боку лепей бачна.

Глеб-малодшы — у Галандыі?

Нападаючы сталічнага МТЗ-РІПА Вячаслаў Глеб можа стаць футбалістам галандскай каманды «Рода», што выступае ў першым дывізіёне. Умовы кантракта паміж форвардам і кіраўніцтвам клуба ўжо абмеркаваны. Нагадаем, што ў складзе мінскага трактарзаводцаў Глеб-малодшы знаходзіцца на правах арэнды, бо належыць ФК «Кайнас». Пакуль уладжваецца гэты трансфер, іграк МТЗ-РІПА адкрылі праграму 11-га тура чэмпіянату Беларусі паміж з салігорскім «Шахцёрам». Вынік — баявая нічыя (1:1). Дзякуючы такому выніку, у суботу, калі

Ігракі атрымаюць прэміяльныя, але канкрэтныя сумы з'яўляюцца канфідэнцыйнай інфармацыяй.

Раней паведамлялася, што пераможцы ў матчы са Швецыяй, якая гарантавала падапечны Гуса Хідынка выхад у 1/4 фіналу Еўра-2008, расійскія футбалісты атрымаюць прыкладна па 300 тысяч долараў. Як паведамілі ў РФС, тамер агучылі прэміяльныя коды памяншаны ў залежнасці ад таго, які бонус кантракты вынік зборнай Расіі на Еўра-2008.

БУЛАХРУЗ ПРАЦЯГНЕ ВYSTУПЛЕННЕ

Абаронца зборнай Галандыі Халід Булахруз, у якога 18 чэрвеня памерла новаароджаная дачка, працягне выступленне на Еўра-2008, паведаміў галоўны трэнер галандскай Марка ван Бастэн. Жонка Булахруза, цяжарнасьцю якой праходзіла з ускладненнямі, была дастаўлена ў бальніцу 18 чэрвеня і датармінована нарадзіла дачку. У хуткім часе новаароджаная памерла. Футбаліст пакінуў разамішчаным каманду, але хутка вярнецца. 21 чэрвеня зборная Галандыі ў 1/4 фіналу згуляе з Расіяй.

НЕВІНАВАТЫЯ ЯНІ!

Балельшчыкі зборнай Расіі не маюць даччнення да пажару ў турэцкім пачцаркавым гатэлі «Le Chateau de Prestige». Пажар у гасцініцы, размешчанай у курортным горадзе Кемер (Анталія), узнік уночы 18 на 19 чэрвеня. Паведамлены аб тым, што Узгаранне адбылося ў нумары расійскага турыста, не падвержана. Адміністрацыя гатэля не мае прэтэнзій да расійскіх, якіх святкавалі перамогу свайго зборнай над Швецыяй. Узгаранне не ўзнікла ў калідоры гатэля, а агульная плошча пажару складала 20 квадратных метраў. Каля 50 турыстаў, які знаходзіліся ў гатэлі, атруціліся чадным газам. Больш за тысячу пастаяльцы гатэля былі эвакуаваны. Акрамя адпачывальнікаў, у гасцініцы знаходзіліся ўдзельнікі конкурсу прыгажосці Miss Kemer International.

Аргенціна і Бразілія не вызначылі наймацнейшага

Галоўныя фаварыты адборачнага турніру ЧС-2010 па футболе ў паўднёваамерыканскай зоне не вызначылі наймацнейшага. У матчы паміж Бразіліяй і Аргенцінай лік так і не быў адкрыты. Пасля гэтага выніку аргенцінцы набралі 11 ачкоў і замацаваліся на другім радку турнірнай тэблцы. У іх сапернік — 9 ачкоў і чацвёртая пазіцыя. Лідзірую ж у адборачнай групе зборная Парагвая (13 ачкоў), якая ўпершыню ўступіла ў гэтым кваліфікацыйным турніры — Балівіі з лікам 2:4. Каманда Уругвая разграміла перунцаў — 6:0, Эквадор і Калумбія разышліся мірам — 0:0. На працягу на чэмпіянаце планеты выйдучы чатыры лепшыя дружныя, а пятыя згуляюць кавы матч з прадстаўніком зоны КОНКАКАФ.

Першы матч — у Новакунецку

У Маскве быў створаны календар першага рэгулярнага сезона Кантынентальнай хакейнай лігі, у якой дзюбюте і мінскае «Дынама». Паводле складзенага плана гульні, першы матч у дывізіёне Усевалада Баброва «Дынама» правядзе 2 верасня ў гасця. Сапернікам нашай дружны стануць ігракі новакунецкага «Металурга». Чатыры суботы запар беларусы правядуць на выездзе, а першы матч дома адбудзецца 12 верасня, 2008 года, калі падначаленым П'яла Гарднера будучы супрацьстаяць хакеісты «Атланта» (Маскоўская вобласць).

Нагадаем, што ў адкрытым чэмпіянаце Расіі за Кубак Гагарына ахвяра беларусаў і нашых усходніх суседзяў таксама будучы змагацца прадстаўнікі Латвіі і Казахстану. Паводле вынікаў папярэдняга этапу, 16 клубу працягнуць барацьбу ў плей-оф. Розыгрыш працягнецца да 26 лютага наступнага года і будзе складацца з 672 матчаў, г.зн. кожны з 24 клубу правядзе па 56 сустрэч. Другі этап, плей-оф, стартуе 1 сакавіка. Матчы 1/8 фіналу і чвэрцьфінальнае сярня працягнуцца да трох перамог, паўфінал і фінал — да чатырох перамог. Пераможца ста не выдомы 12 красавіка. А 11 студзеня 2009 года арганізатары плануць правесці ў Маскве матч «Усіх зорак КХЛ».

Ірына ПРЫМАК.

ТЭРАРЫСТ «ГАРОХАВЫ»

Першы тэрарыстычны акт у Беларусі адбыўся на Гомельшчыне, у 1950-я. Значыцца мела месца ў звычайнай вёсцы, але раскрыць яго і закрыць гэту крымінальную справу Камітэту дзяржаўнай бяспекі давялося толькі праз 15 гадоў.

3 1951 па 1954 год у калгасе «1 Мая» вёскі Гароховішчы Акцябрскага раёна Гомельскай вобласці змяняліся не адзін старшыня. Што менавіта служыла прычынай у кожным канкрэтным выпадку, дакладна цяпер не скажаш. Аднак можна меркаваць, што калгасным кіраўнікам было няўтуліліна на пасадзе. Дастаткова прыгадаць, як двойчы — у 1951 і 1952 гадах — хтосьці падрываў дом калгаснага старшыні Івана Дайнекі. Той проста цудам заставаўся жыць. 3-за чаго, дарчы, і абвінавачваўся ў падмане, маўляў, сам гэтыя падрывы арганізуе, — каб сысці з калгаса. Пасаду Дайнека ўсё роўна пакінуў...

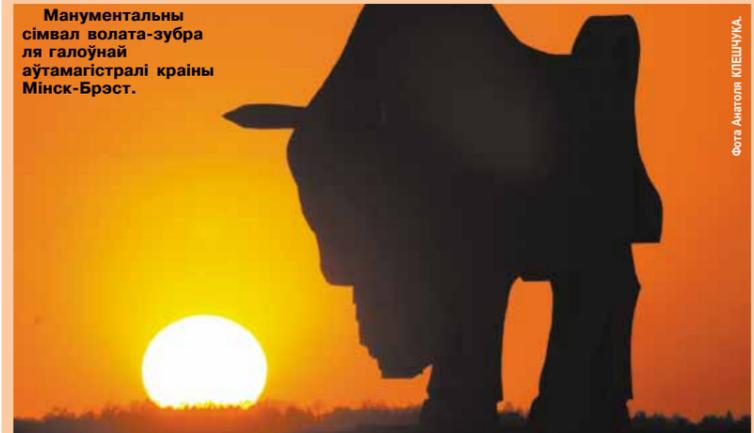
Мяфодзь Голуб заступіў на пачэснае месца ў 1954-м, а ў чэрвеня 1955-га яго дом узарвалі. Мяфодзь загінуў на месцы, а параненая жонка і двое дзяцей, якіх адхінула выбухавая хваля, цудам выжылі. Дзіўная рэч: невялікая вёска, некалькі тэрарыстычных (!) выбухаў, наўнясць мэтанакіраванай нянавісці да прадстаўнікоў на канкрэтнай пасадзе і «падазронай» асобы, якая наганяла жах на ўсё вясцоўкаў, і ні табе прамых доказаў здзяйснення злачынства, ні паспяховага завяршэння крымінальнай справы.

Паводле шматлікіх прыдуманых і сапраўдных дэтэктыўных гісторыяў, значымым нарэдка аказваецца той, на каго падазрэнне падае ў апошнюю чаргу. Гэта быў зусім не той выпадак. Як жа сталася, што следства так проста зайшло ў тупік і толькі праз пяцінаццаць гадоў завяршыла паўнавартаснае расследаванне?

Паводле слоў Юрыя Кудраўцава, падпалкоўніка ў адстаўцы, старшага следчага Гомельскага ўпраўлення КДБ БССР у 1969—1970 гадах, жыхар вёскі Гароховішчы Павел Стасянок меў злы характар. І не толькі таму, што ў свой час яго сям'ю раскулачалі, што ў часе вайны яго пляменнік, які служыў старшам у немцаў, застрэлілі партызанамі... Справа не ў абставінах...

Адраз памяці Стасянок пачаў збіраць і хаваць далей ад чужых вачэй самыя розныя боепрыпасы — чаго толькі не знайшлі ў яго падчас вобшыку!.. На дзедавым двары стаяла нават падбітая самаходка, па якой «калекцыянер» час ад часу пастрэляваў з супрацьтанкавага ружжа. «Падбіраў» дзед не толькі «нічыяныя» міны ды боты мёртвых салдатаў. Добра ліпа да яго спрытных рук і калгасная ўласнасць — хамуты, збруя, сельгасінвентар. Як толькі з'явіцца Стасянок на калгасным двары, дык абавязкова што-небудзь бясплёдна знікне.

А

Манументальны сімвал волата-зубра для галоўнай аўтамагістралі краіны Мінск-Брэст.

Фота Аляксандра КЛЕШЧУКА

Надбаўка да дапамогі на дзіця

Я з'яўляюся маці-адзіночкай, майму сыну ўжо два гады. Дапамогу на дзіця мне плацілі з надбаўкай, але нядаўна надбаўку плаціць перасталі. Калі я пацікавілася прычынамі, мне растлумачылі, што паколькі ў мяне ёсць сужыцель, надбаўка мне не павінна выплачвацца. Ці так гэта? Сужыцель не прапісаны ў маёй кватэры і не з'яўляецца бацькам майго сына.

Ірына К., г. Гомель

Закон Рэспублікі Беларусь ад 30.10.1992 г. «Аб дзяржаўных дапамогах сем'ям, якія выхоўваюць дзяцей» быў зменены 28.12.2007 г. і выкладзены ў новай рэдакцыі, якая ўступіла ў сілу 1 студзеня 2008 года. Згодна з гэтым Законом да дзяржаўных дапамог па доглядзе дзіцяці ва ўзросце да трох гадоў і на дзяцей ва ўзросце пасля трох гадоў устанавліваецца надбаўка на дзіцяці, народжаных жанчынамі па-за шлюбам, калі звесткі аб бацьку дзіцяці ў кнізе рэгістрацыі актуальныя аб нараджэнні зроблены па ўказанні маці. Гэты факт пацвярджаецца даведкай органаў ЗАГС за ўказаннем падставы ўнесена звестка аб бацьку дзіцяці.

Згодна з артыкулам 23 Закона вышэйназваная штомесячная надбаўка да дзяржаўнай дапамогі па доглядзе дзіцяці ва ўзросце да трох гадоў на значацца і выплачваецца да спаўнення дзіцяці паўтара года ў памеры 75 працэнтаў дапамогі, а ад паўтара да трох гадоў — у памеры 40 працэнтаў дапамогі. Да дапамогі на дзіця, якому больш за 3 гады, штомесячная надбаўка на значацца і выплачваецца ў памеры 40 працэнтаў дапамогі.

Часткай чацвёртай гэтага артыкула Закона ўстаноўлена, што выплата надбаўкі спыняецца ў выпадку ўсынаўлення (удачарэння) ці прызнання бацькоўства ў судовым парадку, назначэння на дзіця пенсіі з выпадку страты карміцеля, уступлення жанчыны ў шлюб альбо сумеснага пражывання і вядзення агульнага гаспадаркі з мужчынам, які не знаходзіцца з ёй у зарэгістраваным шлюбе. Факт сумеснага пражывання і вядзення агульнага гаспадаркі ўстаноўліваецца ў парадку, вызначаным Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь 31.03.2008 г. прыняў пастанову № 490, якой у адпаведнасць з вышэйназваным Законом было зацверджана новае Палажэнне аб парадку назначэння і выплаты дзяржаўных дапамог сем'ям, якія выхоўваюць дзяцей.

Згодна з пунктам 6 гэтага Палажэння факт сумеснага пражывання маці і вядзення ёю агульнага гаспадаркі з мужчынам, які не знаходзіцца з ёй у зарэгістраваным шлюбе, пацвярджаецца даведкай аб месцы жыхарства і складзе сям'і (копіяй асобовага рахунка) і дакументамі, якія пацвярджаюць, што гэты мужчына з'яўляецца членам аднаго з трых дзяцей (пасведчанне аб нараджэнні дзіцяці, копія судовых рашэнняў аб ўсынаўленні (удачарэнні), аб устанавленні бацькоўства). У астатніх выпадках гэты факт (незалежна ад таго, ці з'яўляецца мужчына, які без рэгістрацыі шлюбу жыве з маці і вядзе з ёю агульную гаспадарку, бацькам аднаго з трых дзяцей, ці не) пацвярджаецца самай маці ў заяве аб назначэнні дапамогі.

Камісія па назначэнні дапамог мае права прыняць да ўвагі іншы дадатковыя дакументы і звесткі і на падставе іх самастойна прыняць рашэнне аб устанавленні факта сумеснага пражывання маці і вядзення ёю агульнага гаспадаркі з мужчынам, які не знаходзіцца з ёй у зарэгістраваным шлюбе. Згодна з гэтым Палажэннем (пункты 36, 39) устанавліваецца факт сумеснага пражывання жанчыны і вядзення ёю агульнага гаспадаркі з асобай, якая не знаходзіцца з ёй у зарэгістраваным шлюбе, з'яўляецца таксама падставой для спынення выплаты надбаўка да дапамог на дзіцяці, якія былі ўсынаўлены (удачароны) адзіночнымі асобамі; на дзіцяці, якія выхоўваюцца адным з бацькоў, які скасаваў шлюб і не ўступіў у новы шлюб, у выпадках, калі другі з бацькоў ухільваецца ад выплаты аліментнага, дзіцяці, які знаходзіцца пад апекай ці папярчыцельствам, у выпадках, калі бацька ўхільваецца ад выплаты аліментнага, у іншых выпадках, прадуражэннях часткай другой артыкула 24 вышэйназвананага Закона, калі спланіравана аліментнага немагчыма.

ДЗЕНЬ СТАЎ САМЫМ ВЯЛІКІМ

Менавіта сёння, 21 чэрвеня, самая вялікая даўжыня дня, якая складае 17 гадзін і 9 хвілін. У народзе кажуць, што сёння Кірыла аддае зямля сонейку ўсю сваю сілу. Паводле слоў спецыялістаў астранамічнай абсерваторыі БДУ, у Мінску самая высокая кропка пад'ёму Сонца над гарызонтам у дні з 20 па 24 чэрвеня складае 59 градусаў і 6 мінут. У гэты ж час час апусканне Сонца за гарызонт уначы будзе самым малым — толькі на глыбіню мінус 12,6 градуса. А вось па народных прыкметах, 25 чэрвеня — Пётр Паварот, Пётр Капуснік. Гэты дзень лічыцца часам сонцавароту. Народная мудрасць сцвярджае, што з Пятра сонца — на зіму, а лета — на спякота. Сонца паманаша ход, а цягло ідзе на прыбытак. Сяргей КУРКАЧ.

250 гадоў упрыгожвае нашу зямлю помнік архітэктуры драўнянага дойлідства — царква ў вёсцы Дабраслаўка Пінскага раёна. Але найперш яна ўпрыгожвае саму вёску і з'яўляецца прадметам гонару кожнага яе жыхара. Сваёй захаванасцю і даўгалеццем дабраслаўская царква адметна вылучаецца сярод многіх храмаў брэсцкага Палесся і з'яўляецца яркім сведчаннем таленту і майстэрства колішніх цесляроў, разьбяроў і іканісцаў. Лёс быў літасцівы да гэтай святыні і захаваў яе да нашых дзён амаль у першапачатковым выглядзе. Паглядаць на юбілейную і памаліцца за яе з гароду прыехалі колішнія жыхары, сабраліся прыхаджане з іншых вёсак і сятары з суседніх храмаў. Паколькі царква была асвечана ў гонар Святой Тройцы, юбілейнае набажэнства прыпала якраз на трохіны дні. Узьць удзел у святочнай літургіі быў запрошаны першаіерарх Пінска-Лунінецкай епархіі архіепіскап Стэфаній.

Зразумела, дакладна ведаць хроналогію з 1758 года ў Дабраслаўцы цяпер нікому не дадзена. Невядомым засталіся імёны тых, хто ахвараў яе будоўніцтва храма і ўзводзіў яго. Але добра ўжо тое, што леталісі пакінулі гэтую дату. І кожнаму, хто цікавіцца мінуўшчынай Бацькаўшчыны, няцярпа зразумець, у якіх гістарычных варунках паўставалі тагачасныя храмы.

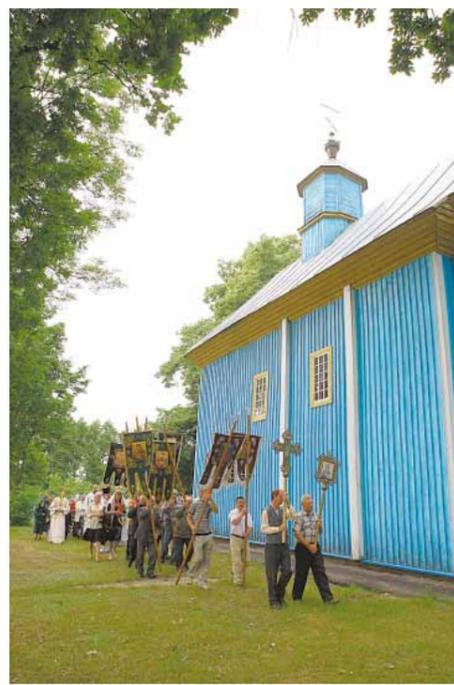
27-гадовы гісторык дабраслаўскай базавай школы Міхал Калесніковч распавёў адну з любімых вясковых легендаў наконт паходжання назвы населенага пункта. Нібы пасля падзелу Рэчы Паспалітай прыгранічныя вёскі аб'яджалі руская царыца Кацярына II. Вядома, добры дарог у той час не было і ў карэце яе вялікасці сапсавалася кола. Жыў у вёсцы каваль па імені Слава, які дапамог адрамантаваць дарогі вазок. «Добры Слава» — сказала задаволеная царыца. А вось крыху іншая легенда пра яе ж, каранаваную асобу. Нібы ў гонар на-

ведання вёскі сярод бяскрайніх балот царыца пасадзіла дуб — на «добрае славу». На жаль, дуба таго ўжо няма — аджыў сваё. Вяскоўцы добра памятаюць, які ён быў магутны, неахопны. Але на радасць — стаіць царква, перажыўшы шмат гаспадароў, нядобразчыліцаў, гістарычных перамаг і ліхалеццяў. Пафарбаваная ў блакітны колер (колер Божай Маці), яна нібы выйшла на дарогі (цяпер гэта магістраль Ганцавічы-Лагішын) і сімвалам мудрай вечнасці паірае на бясконцы штодзённаму мігучаму жыццю.

Цяпер настаўцеlem Свята-Тройцкага храма ў Дабраслаўцы служыць протаіерэй Геннадзь Дончанка. За захаванне помніка гісторыі і культуры, за бездакорную працу на ніве ўмацавання веры і духоўнасці і ў гонар 250-годдзя асвячэння храма з рук архіепіскапа ён атрымаў медаль прападобнага Кірылы Тураўскага.

На гэтых фотаздымках адлюстравана невялікая частка ўдзельнікаў святочнага набажэнства. Для старажытнай вёскі Дабраслаўка гэта была важная гістарычная падзея.

Анатоль КЛЯШЧУК.

Закон Рэспублікі Беларусь ад 30.10.1992 г. «Аб дзяржаўных дапамогах сем'ям, якія выхоўваюць дзяцей» быў зменены 28.12.2007 г. і выкладзены ў новай рэдакцыі, якая ўступіла ў сілу 1 студзеня 2008 года. Згодна з гэтым Законом да дзяржаўных дапамог па доглядзе дзіцяці ва ўзросце да трох гадоў і на дзяцей ва ўзросце пасля трох гадоў устанавліваецца надбаўка на дзіцяці, народжаных жанчынамі па-за шлюбам, калі звесткі аб бацьку дзіцяці ў кнізе рэгістрацыі актуальныя аб нараджэнні зроблены па ўказанні маці. Гэты факт пацвярджаецца даведкай органаў ЗАГС за ўказаннем падставы ўнесена звестка аб бацьку дзіцяці.

Згодна з артыкулам 23 Закона вышэйназваная штомесячная надбаўка да дзяржаўнай дапамогі па доглядзе дзіцяці ва ўзросце да трох гадоў на значацца і выплачваецца да спаўнення дзіцяці паўтара года ў памеры 75 працэнтаў дапамогі, а ад паўтара да трох гадоў — у памеры 40 працэнтаў дапамогі. Да дапамогі на дзіця, якому больш за 3 гады, штомесячная надбаўка на значацца і выплачваецца ў памеры 40 працэнтаў дапамогі.

Часткай чацвёртай гэтага артыкула Закона ўстаноўлена, што выплата надбаўкі спыняецца ў выпадку ўсынаўлення (удачарэння) ці прызнання бацькоўства ў судовым парадку, назначэння на дзіця пенсіі з выпадку страты карміцеля, уступлення жанчыны ў шлюб альбо сумеснага пражывання і вядзення агульнага гаспадаркі з мужчынам, які не знаходзіцца з ёй у зарэгістраваным шлюбе. Факт сумеснага пражывання і вядзення агульнага гаспадаркі ўстаноўліваецца ў парадку, вызначаным Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь 31.03.2008 г. прыняў пастанову № 490, якой у адпаведнасць з вышэйназваным Законом было зацверджана новае Палажэнне аб парадку назначэння і выплаты дзяржаўных дапамог сем'ям, якія выхоўваюць дзяцей.

Згодна з пунктам 6 гэтага Палажэння факт сумеснага пражывання маці і вядзення ёю агульнага гаспадаркі з мужчынам, які не знаходзіцца з ёй у зарэгістраваным шлюбе, пацвярджаецца даведкай аб месцы жыхарства і складзе сям'і (копіяй асобовага рахунка) і дакументамі, якія пацвярджаюць, што гэты мужчына з'яўляецца членам аднаго з трых дзяцей (пасведчанне аб нараджэнні дзіцяці, копія судовых рашэнняў аб ўсынаўленні (удачарэнні), аб устанавленні бацькоўства). У астатніх выпадках гэты факт (незалежна ад таго, ці з'яўляецца мужчына, які без рэгістрацыі шлюбу жыве з маці і вядзе з ёю агульную гаспадарку, бацькам аднаго з трых дзяцей, ці не) пацвярджаецца самай маці ў заяве аб назначэнні дапамогі.

Камісія па назначэнні дапамог мае права прыняць да ўвагі іншы дадатковыя дакументы і звесткі і на падставе іх самастойна прыняць рашэнне аб устанавленні факта сумеснага пражывання маці і вядзення ёю агульнага гаспадаркі з мужчынам, які не знаходзіцца з ёй у зарэгістраваным шлюбе. Згодна з гэтым Палажэннем (пункты 36, 39) устанавліваецца факт сумеснага пражывання жанчыны і вядзення ёю агульнага гаспадаркі з асобай, якая не знаходзіцца з ёй у зарэгістраваным шлюбе, з'яўляецца таксама падставой для спынення выплаты надбаўка да дапамог на дзіцяці, якія былі ўсынаўлены (удачароны) адзіночнымі асобамі; на дзіцяці, якія выхоўваюцца адным з бацькоў, які скасаваў шлюб і не ўступіў у новы шлюб, у выпадках, калі другі з бацькоў ухільваецца ад выплаты аліментнага, дзіцяці, які знаходзіцца пад апекай ці папярчыцельствам, у выпадках, калі бацька ўхільваецца ад выплаты аліментнага, у іншых выпадках, прадуражэннях часткай другой артыкула 24 вышэйназвананага Закона, калі спланіравана аліментнага немагчыма.

Крымінал, здарэнні з лясгаса — на вадаём з сеткамі

На рацэ Свольна Верхнядзвінскага раёна дзяржінспектары сумесна з супрацоўнікамі мясцовай Раёнскага лясгаса — за бракунаўства на вадзе. У іх канфіскаваны тры сеткі агульнай даўжынёй 220 метраў і 27 рыбін. Урон склаў амаль 2 мільёны рублёў.

Сяргей РАСОЛЬКА.

Узяў папрукку...

У Баранавічах пракуратура завяла крымінальную справу на 24-гадовага хлопца, які, напэўна, успомніў дзяцінства. Хлопец пасварыўся са сваёй маці, а затым выцігнуў са штаноў папрукку і вырашыў правучыць старую.

Жанчына паскардзілася і сын трапіў пад артыкул. Сымон СВИСТУНОВІЧ.

ПАД «АРТЫКУЛ» — ЗА ЛАСЯ

Паблізу вёскі Чарнаручка Полацкага раёна быў выяўлены факт незаконнага палявання на лася. Мясцовыя міліцыянеры ў дачыненні да вёскі ў селасара ААТ «Палімір» знайшлі галаву жывёлы і 42 кілаграмы мяса. Грамадзянін, які падазраецца, затрыман.

Сяргей РАСОЛЬКА.

УПАЎ З ЛЕСВІЦЫ

У гарбалніцы г. Баранавічы памёр ад цяжкай траўмы работнік птушкафабрыкі «Дружба». Мужчына 1951 г. н. вырваўся зямлішчы ляпачку ў птушніку, але зваліўся з лесвіцы і стукнуўся галавой аб бетон.

Сымон СВИСТУНОВІЧ.

ЛЮДЗІ І АЎТАМАБІЛІ

Праблемы дарожнага руху абмяркоўваюць намеснік начальніка УУС Магілёўскага аблвыканкома Сяргей Іванюк і намеснік камандзіра ўзвода ДАІ Кастрычніцкага раёна Магілёва Пётр Гельсевич.

ЛЮДЗІ — ВАДЗІЦЕЛІ І ПЕШАХОДЫ

Пётр Гельсевич, супрацоўнік ДАІ са стажам працы амаль у 20 гадоў, выязджае па патрульнай «Шкодзе» — выкарыстаныя парашэнні правілаў дарожнага руху і вадзіцелямі, і пешаходамі.

Звычайна за змену набіраецца каля дзесятка парашэнняў. Менавіта столькі аштрафавалі гэтай раніцай калегі Пятра Гельсевича за дзве гадзіны працы на адной з магілёўскіх вуліц з дапамогай прыбора «Арэна». Непадручны камітэт аб'явіў перавышэнне хуткасці: болей за 72 км у гадзіну — не менш спайконы інспектар накладе спланіраваны ў памеры 17 500 рублёў.

— Зразумела, людзям крыўдна развітвацца з заробленымі грошамі, — гаворыць Гельсевич. — Але ж ёсць мінімум і максімум штрафаў: усё залежыць ад парашэння, асобы вадзіцеля. Ёсць база інфармацыі — часта парухае чалавек альбо гэта першая памылка. Аднак магу сказаць, што вадзіцеляў «анёлаў» на дарозе амаль што няма. Паводле майго вопыту, 90 працэнтаў парухаюць правілы: пагартары па мабільным тэлефоне, заб'юся на ремёнь бяспекі альбо пад'ехаў пад знак.

Аднак самае страшнае — гэта п'яны чалавек за рулём аўтамабіля. Аварыя, якая здарылася на Вялікі дзень у Магілёўскім раёне, шакіравала людзей і не забялася дасюль. Паблізу вёскі Палькавічы каля 9 гадзін вечара (было яшчэ няцёмна) «Мазда» выехала на абочыну і ўдарылася ў светлавую апару. Пасля гэтага аўтамабіль выкінуў на пешаходную дарожку, дзе ішлі жанчына і яе сын. У выніку наезду 12-гадовай хлопчыцы загінуў у балычцы. За рулём быў 31-гадовы кіраўнік прыватнага прадпрыемства. Ён быў у стане алкагольнага ап'янення.

— І гэта зусім не адзінак — выпадкі, — каментуе намеснік начальніка Магілёўскага абласнога УУС Сяргей Іванюк. — Давяжце раскрываць лобныя зводкі: 24 п'яныя вадзіцелі за суткі, 19, 30... Штодні! П'яныя! Гэта значыць, што чала-

тэра не толькі кветнікі рабіць, але і аўтастанкі. Машына — даўно не раскоша, а надзеянна рон!

Тое ж самае і з дарогамі. Да Масквы нам, вядома ж, далёка, але і ў абласных цэнтры заторы сталі нярэдкамі. Інтэнсіўнасць руху павялічваецца, колькасць аўто імпківа расце.

— Мы, адназначна, не ў баку ад гэтых праблем, — зазначае Сяргей Іванюк. — Што ж, складана перарабіць тое, што будавалася на стагоддзі. Ніхто не ўяўляў сабе некалькі дзесяткаў гадоў таму маштабы цяперашняга аўтамабільнага буму. Аднак цяпер гарадскія ўлады пашыраюць дарогі там, дзе толькі можна.

«Вадзіцеляў-«анёлаў» на дарозе амаль што не бывае. 90 працэнтаў парухаюць правілы дарожнага руху, хоць бы па дробязі».

Цяпер у Магілёве ў самым цэнтры ідзе вялікая будоўніцтва: на адным з галоўных перакржжыванняў будзе пабудавана пераход, які, будучы падземны пераход, будзе злучаць усё, ліквідуе тут заторы.

— Горад развіваецца дынамічна і жыццё прымусяць вырашаць праблемы дарог і паркоўка з дапамогай абсалютна новых тэхнічных рашэнняў, — лічыць намеснік начальніка УУС. — Умоўна кажучы, усё павінна пайсці ўніз і ўверх. Падземныя паркоўкі, ўставак пераходаў, новыя дарожныя развязкі. І ўзалежыць ад гэтага тэрыторыя.

— Аднак мы не знайшлі парухаючых, — заявіў інспектар. — Паглядзіце: усё стаіць паралельна тратуару, на супрацьлеглым баку ад дома. У кожнага чалавек ёсць праўна ставіць сваё аўто каля свайго жылля. Іншая справа, што нашы дарогі для гэтага непрыстасаваныя.

Паркуе машыны каля свайго дома і сам Гельсевич. Праўда, разам з ім паркуецца яшчэ тры дзесяткі аўтамабіляў, хоць станцыя разлічана на 8. Проста калі будавалі дом, было два аўтамабілі на пад'езд, а цяпер справа ідзе да таго, што ў кожнай сям'і будзе аўтамабіль. — Станак мала, а калі яна месціцца далёка ад дома — навошта тады той аўтамабіль? — скардзяцца вадзіцелі. — Ёсць пусты, і на іх

«Вадзіцеляў-«анёлаў» на дарозе амаль што не бывае. 90 працэнтаў парухаюць правілы дарожнага руху, хоць бы па дробязі».

Цяпер у Магілёве ў самым цэнтры ідзе вялікая будоўніцтва: на адным з галоўных перакржжыванняў будзе пабудавана пераход, які, будучы падземны пераход, будзе злучаць усё, ліквідуе тут заторы.

— Горад развіваецца дынамічна і жыццё прымусяць вырашаць праблемы дарог і паркоўка з дапамогай абсалютна новых тэхнічных рашэнняў, — лічыць намеснік начальніка УУС. — Умоўна кажучы, усё павінна пайсці ўніз і ўверх. Падземныя паркоўкі, ўставак пераходаў, новыя дарожныя развязкі. І ўзалежыць ад гэтага тэрыторыя.

— Аднак мы не знайшлі парухаючых, — заявіў інспектар. — Паглядзіце: усё стаіць паралельна тратуару, на супрацьлеглым баку ад дома. У кожнага чалавек ёсць праўна ставіць сваё аўто каля свайго жылля. Іншая справа, што нашы дарогі для гэтага непрыстасаваныя.

Паркуе машыны каля свайго дома і сам Гельсевич. Праўда, разам з ім паркуецца яшчэ тры дзесяткі аўтамабіляў, хоць станцыя разлічана на 8. Проста калі будавалі дом, было два аўтамабілі на пад'езд, а цяпер справа ідзе да таго, што ў кожнай сям'і будзе аўтамабіль. — Станак мала, а калі яна месціцца далёка ад дома — навошта тады той аўтамабіль? — скардзяцца вадзіцелі. — Ёсць пусты, і на іх

Рэпартаж з патрульнага аўтамабіля і каментарый кіраўніка

У Магілёўскай вобласці аб'яцуюць, што агітацыю па лініі ДАІ тут будуць толькі ўзмацняць. Цяпер створана асобнае падраздзяленне, якое павінна працаваць з удзельнікамі дарожнага руху — ад дзетсадыцаў да пенсіянераў.

— Безумоўна, выхаванне — гэта пражэкт доўгі, — кажа Іванюк. — Аднак менталітэт беларусы павінен тут спрыяць. Мы ўсё ж не такіх бесшабашных, як расіяне, і ў суседняй дзяржаве сітуацыя на дарогах больш складаная за нашу. У нас людзі заканапашульчаныя, і з гэтым часу вадзіцелі і пешаходы становяцца ўсё больш дысцыплінаванымі.

Гэту выснову намеснік начальніка Магілёўскага УУС пацвярджае наступнымі лічбамі. У 1980-м годзе ў Беларусі загінулі ў аварыях 1560 чалавек пры колькасці аўтамабіляў у 1 млн 150 тысяч. Цяпер аўтапарк краіны складаецца з 3 млн 200 тысяч машын — павялічыўся амаль у тры разы, а летась загінула 1800 чалавек.

— Мы хочам дамагчыся пералому ў свядомасці нашага чалавек: каб ён хвалюваўся за сваё здароўе, — падсумоўвае Сяргей Іванюк. — Няхай ён навучыцца павяжашча сябе, а потым трансфармуе гэта добрае пачуццё на ўсё астатняе. Проста, сапраўды, дарога пачынае даруць: жалезнае можна адрамантаваць, а вось чалавек часта немагчыма аднавіць.

Ілона ІВАНЮК.

ПАРАДЫ ВОПЫТНАГА СУПРАЦОЎНІКА ДАІ:
1. Не парухайце! Перад законам усё роўня — няглядзчы на аўтамабілі, нумары і асобы.
2. Памятайце пра кантроль: сёння інспектары усё радзей стаць на дарозе, затое патрульная машына ў грамадзянскім выкананні можа зафіксаваць парухаючых у любым месцы і ў любым час.
3. Калі парухайце, не трэба злавацца і псхвацца, а быць ветлівым і ўсыядоміць сваю памылку.
4. І самае галоўнае, ДДД — «Дай дурно дарогу!» Можна гэта і груба, але вельмі слушна. Нават калі цалкам маеш рацыю, наступі і рухайся далей спакойна.

СВЯЦІЛЬНІКІ АД МАРТЫНАВА

Пенсіянер, майстар-самавушка з Віцебска ведае, як надорага рабіць прыгожыя рэчы, якія можна экспартваць за мяжу.

У віцебскага пенсіянера Віктара Лявонцьева Мартынава — залатая рукі. Можна, на першы погляд, з са-мых непатрабных рэчаў зрабіць вельмі карысныя і прыгожыя знешне прадметы быту. Ну, уявіце сабе, як можна выкарыстаць накрывку ад бутэлек з алеем? Яны сталі элементамі пры вырабе свяцільнікаў!

— Мне ўжо 73, — расказвае карэспанданту «Звязды» Віктар Лявонцьева. — Яшчэ ў школьныя гады нешта рамантаваў, мадэрнізаваў. Памятаю, што ў сёмым класе вельмі лёгка перавозіць тры чмады даны дзі яшчэ сумку наверх!

— А што яшчэ цікавага для до-му зрабіць? — цікалюся ў Віктара Лявонцьева.

— Ды вось кучку зрабіў з ша-фы. Шкада было выкідаць яе. А яшчэ прасавальную дошку змай-страваў. Стары фотапавелічальнік пераўтварыўся ў станок, вышыню ўстаноўку якая можна рэгуляваць.

Але асабіста мяне вельмі здзі-вілі незвычайныя свяцільнікі «ад Мартынава». З чаго толькі ён не робіць іх? Тыя ж накрывкі ад бутэ-лек з-пад алею напяркы на «Сла-вянскім базары ў Віцебску» ў крышнітаў, які гатаваў на вулі-цы «свае далікатэсы». А вось і не адразу распазнаеш шарыкі — цацкі

для навагодняй ёлкі. А тут — пластыкавы «слоік» ад «кін-дэр-сюрпрызу», а тут выкары-станыя пластыкавыя свечнікі, корпус тэраса.

Не верыцца, але... Каб упрыгожыць адзін са свяціль-нікаў, самавушка спецыяльна купіў у краме дзве бутэлькі туалетнай вады — за 30 ты-сяч. А патрэбны былі яны толькі колды ад каўпачкоў гэтых флакончыкаў. Звычай-ная плітка са сцяны ў ваннай таксама з'яўляецца элемен-там афармлення свяцільніка.

— Ведаецца, пра што я мару? — гаворыць мой суразмоўца. — Вось у віцебскім літаратурным музеі ад-крылася выстава свяцільнікаў, якія зрабіў. Іх тут больш за дваццаць. Хоцца запрасіць адных асоба-ваў, каб прышлі і паглядзець. І не таму, што мне хочацца славы. Ну наўжо не могуць ачыніць вытвор-цы вырабляць такія ж простыя рэ-чы? Іх магло было б нават у Япо-ні экспартваць.

— А чаму менавіта ў Японію? — Ну вы ж ведаеце, якія якас-ныя бытавыя прыборы яны робяць. А такія, вядома ж, — не. Гэта ж не прамысловыя вырабы.

Цяпер майстар працуе на стварэннем «шуда-гадзінніка». Што гэта будзе такое? Маў

Казкі для дарослых

РАЗМАЎЛЯЮЧЫ напугалася, людзі ўладкоуваліся ў мяккіх крэслах. Сцюардэсы з прыгожымі заклапочанымі тварыцамі завяршалі праверку білетаў і давалі апошнія тумачэнні недаверлівым пасажырам...

СВЯТА ДАЛЕКАЙ ЗОРКІ...

Хутчэй бы скончылася гэта паездка. Колькі ён прабудзе ў Ялце? Тры-чатыры дні ці больш? Сябры патэлефанавалі адтуль, каб паяздзіць: раней чым праз тыдзень не выпусцім. Паспеем, маўляў, вярнуцца да сваёй прыгажуні. Яшчэ і надакучыць яна...

Але Волга — ён быў у гэтым упэўнены — не магла надакучыць. Ні днём, ні ноччу. Два гады яны сустракаліся амаль штодзень, і жоны раз Лёшу здавалася, што яна была іншая, не такая, як учора. Ён усё чакаў, што з цягам часу прыядзе да Волгі і ўжо не будзе, як ненармальны, ляцець да аўтобуснага прыпынку, каб сустрэць яе з работы, не будзе хвалюцца перад тым, як набраць нумар яе тэлефона, не будзе злавасца, калі іншыя мужчыны загавораць з ёю на вуліцы.

Але праходзілі тыдні, месяцы — і нічога не мянялася. Лёша кніў сам з сябе, са свайго вар'яцкага каханна, з таго, што клаўся спаць і прачынаўся з адной думкай: я шчаслівы, таму што ёсць яна. Часам ён абраўся ўласнымі падвадзінамі: маўляў, не мужчына, а агула чалавек. Злаваўся на Волгу, што прываражыла і не адпуская, ні на імгненне не дае раслабіцца, нават калі не побач, калі далёка. Спрабавалі прымусіць сябе не тэлефанаваць ёй першым, а даччы на спатканне, спецыяльна заходзіў у якую-небудзь краму, каб затрымацца, спазніцца хоць бы хвілін на дзесяць...

Кожны бухгалтар мае шанц...

У краіне стартвала штогадовы конкурс «Лепшы галоўны бухгалтар 2008», інфармацыйным спонсарам якога выступае газета «Звязда», а яго арганізатарамі з'яўляюцца Міністэрства фінансаў Беларусі, ТАА «Агенцтва Уладзіміра Граўцова» — выдавец часопіса «Галоўны Бухгалтар» і Беларускае асацыяцыя бухгалтараў. Заўваж на ўдзел прымаюцца да 21 ліпеня, а пастарабаваць свае сілы можа кожны бухгалтар незалежна ад узросту і вопыту працы. Конкурс зарэкамэндаваў сябе на працягу 8 гадоў як аб'ектыўнае, сур'ёзнае і запатрабаванае бухгалтарамі краіны мерапрыемства. Яго адзначаюць у «Агенцтва Уладзіміра Граўцова», удзельнікам дзецтва магчымага разабрацца ў складаных прафесійных пытаннях да таго, як спецыяліст сутыкнецца з ім на практыцы. Ужо па традыцыі спаборніцтва праходзіць у тры этапы: першы тур — завочны, другі і трэці — вочныя. Гэта тэсціраванне па пытаннях бухгалтарскага ўліку, фінансаванага аналізу і падаткаабкладання. Больш падрабязна інфармацыя аб конкурсе і яго правалках размешчана ў часопісе «Галоўны Бухгалтар» № 21, на сайце www.gb.by, альбо можна паклавіцца аб удзеле ў ім па тэлефоне ў рэдакцыі часопіса (017)209 69 01.

Ігар ГРЫШЫН.

Усходні гараск на наступны тыдзень У Скарпіёнаў з'явіцца новыя сябры, а Казярогі могуць заняцца сваёй знешнасцю

У АВЕН. Завяршаецца перыяд цяжкасцяў і стрэсаў, ужо да сярэдзіны тыдня павіна адчувацца значнае пацяпленне ў вашых адносінах з Фартунай. Ёсць шанц атрымаць адбаванне ідэі, з якой даўно носіцеся, і дзелал на яе рэалізацыю. У выхадныя дні будзе вельмі разумнай пільна ўвага да дзяцей. Магчыма папярэдыце якісьці не вельмі добры ўчынак.

У ЦЯЦЕЦ. Жыццё поўнае нечаканасцяў і розных падзей. Вас будучы акружаць ці тайны, ці плёткі. Не варта звяртаць на іх увагу — лепш заняцца творчай работай. Не бярыце на сябе невыканальныя абавязальнасці, інакш будзе складана вылібіцца з сітуацыі, якая склалася. Не перастарайцеся з эмацыянальнымі ўсплёскамі — глядзіце, каб ніхто не пацярпеў.

У БЛІЗНЯТЫ. Ад настрою і энергіі будзе залежаць паспяховая рэалізацыя задуманай і доўгатэрміновага планаў. Пастарайцеся ўзабагаціць сябе карыснай інфармацыяй. У першай палове тыдня падзеі будуць працякаць спрыяльна практычна ва ўсіх галінах дзейнасці. Другая палова тыдня можа выдасць больш складанай, калі не будзеце выконваць абяцанняў, якія давалі.

У РАК. Зможаце выгада прадманастраваць свае дзелавыя якасці, што спрыяльна адб'ецца на вашых працоўных палосах. Звольнасць марыць і ажыццяўляць свае мары дапаможа справіцца з усімі перашкодамі і цяжкасцямі. Смелыя задумы ў прафесійных справах могуць стаць цалкам ажыццявімымі, але дзвядзецца аддаць многа сілаў і часу.

У ЛЕУ. Тыдзень можа быць звязаны з неабходнасцю перамяшчэння на значны адлегласці. Значна пашырэння і кола знаёмых. Каб не стаць ахвярай падману ў сераду, будзьце больш уважлівымі і старайцеся адкаласці важныя справы на наступны дзень.

У ДЗЕВА. Вам проста неабходна правяць актыўнасць, што дазволіць рэалізаваць планы і ідэі. Не забывайцеся разабрацца з бігучымі праблемамі. Звярніцеся па параду да калег — і яны перастаюць успрымаць вас з раздражненнем. Гэты манеўр умядуе ваш аўтарытэт.

У ШАЛІ. Воля плас мэтаанкіраванасць, плас арганізатарскія здольнасці — атрымаецца абавязковы поспех. Дзякуючы сваёй працаздольнасці можаце дасягнуць небывалых вышынь у большасці сваіх пачыненняў. У панядзелак самастойнасць і рашучасць дазволіць папсець завяршыць многа справы. Субота — вельмі спрыяльны дзень для знаёмых з блізкімі людзьмі.

У СКАРПІЕН. Ваша нястрыманая энергія не дазволіць сядзець на месцы. Найлепшым чынам будзе ўдзяцца арганізацыйная дзейнасць. З'явіцца магчыма скурацца сабе на карысць збег абставінаў, калі не пераходзіць спешка. Навольнасць часцей чым звычайна будучы заўважліва і справядліва адзначае вашы здольнасці. У другой палове тыдня магчыма з'явіцца новых сяброў.

У СТРАЛЕЦ. Будзеце здольныя зрабіць скачок у кар'еры. У пачатку тыдня верагодны адказныя перамоў і набыванне новых дзелавых партнёраў. Вы справядліва лічыце, што дабіцца ўсяго можаце толькі асабістым намаганнямі. Не давайце абяцанняў: пры цяперашнім тэмпе работы будзе вельмі складана іх выканаць.

У КАЗЯРОГ. Настае цядоны перыяд, можна нават сказаць — новы этап. У пачатку тыдня верагодны цікавыя сустрэчы. Для дасягнення добрых вынікаў на рабоце дзвядзецца правяць вытрымку і настойлівасць. Калі ў панядзелак захочацца надаць больш увагі сваёй знешнасці, не адмаўляючы сабе ў гэтым задавальненні. Паплаціцеся пра сваіх блізкіх — ім так неабходна ваша ўвага.

У ВАДАЛЕЙ. Асабіста прывабліваеца дапамога наладзіць партнёрскія адносіны. Мінюльа заўвагі дазволіць адкрыць дастаткова перспектывную справу. У сярэдзіне тыдня верагодныя непрацяглая паездка. Пачынаючы з пятніцы пачнуць вырашацца сямейныя праблемы, пачнецца перыяд поўнага ўзаемаарумення.

У РЫБЫ. Неабходна спыніцца і задумацца над тым, што ж вы такое робіце. У прафесійных справах верагодныя рэзкае змяненні, аднак гэта не асабіста паўплывае на вынік. Калі правяць зацкаўленасць і актыўнасць, з'явіцца вельмі перспектывны праект, але неабходна прадумаць дробякі і ўважліва ўважыць фінансавыя наступствы. Надыходзячы адпачынак — ваша галоўная мэта і задача.

чоску цёмных валасы, адкрытая сухотка з бліскаўмі напугарыстай тэкстуры, загарэлыя плечы і рукі... Яе напугарыстакія вусны крыху ўсміхаліся і ледзь-ледзь уздыгваліся — быццам жанчына збіралася рассямяцца, але па нейкай прычыне стрымлівала смех.

— Мясне заўвуч Ліна, а вас? — Не-не, — праняслася ў галаву, — трэба ўзяць сябе ў рукі, трэба думаць пра Волгу... Хоць... Нічога дроннага ў тым, што мы пазнаёмімся, няма. Падумаеш — некалькі нязначных пытанняў і такіх жа адказаў... Не дурнаў жа я, каб зб'ягаць ад кожнай прыгожай жанчыны... Яна засмялася... — Ну і шанце ж мне... Першы муж таксама быў Аляксеем.

— Ён спытаў, а чаму «быў». Не толькі з ветлівасці, а ўжо з ціканасцю. Яна адказала, паціснуўшы плячыма: — Не любію штосці пастаяннае. Жыць з адным мужчынам усё час гэтак жа сумна, як слухаць адну і тую ж мелодыю... Звар'яецца. Жанчына перыядычна павіна мяняць тры рэчы: сукні, гардэроб і мужчын...

— Але ж не ўсе старыя сукенкі вы выкідаеце — некаторыя, напэўна, шкада? А да людзей прывязваецеся куды больш... — Не ведаю, — зноў усміхнулася Ліна. — Па-мойму, гэта ўсё ілюзіі. Сярод мільянаў пар вы не знойдзеце ніводнай, дзе хоць бы адзін з дзвюх іх не здаржаў быць у вас, Аляксей, ёсць у жыцці такія жанчыны, якія кожна займаюць усіх іншых?..

— Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння». — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

ПЕРШАЕ, пра што ён падумаў, прачнуўшыся раніцай, быў учарашні вечар і ўсё, што адбылося потым. Сябры прыйшлі з вільям спазненнем і ўвесь час пазамоўніцку падміргвалі Лёшу, намякаючы на яго цудоўны густ. Ліна сядзеў побач з Лінай і чаюў толькі аднаго: каб гэты каралеўны вечар з мільямі, добрымі сябрамі, з прыгожай, краючайняй музыкой, з салядаката-дурманчым пахам і, галоўнае, з жанчынай, такой спакус-

лівай, жаданай, ніколі не канчаўся...

Цяпер, калі ўспомніў пра яе, знутры быццам ударыла токам. Лёша паглядзеў на гадзіннік... Гадзіннік на апошні дзень нараджэння падарыла яму Волга, «каб не спазніцца на спатканні». Зараз з яго дапамогай ён збіраўся не спазніцца на спатканне з іншай... «Нічога страшнага, — падумаў Лёша. — Адзін раз жыцьём. Вярнуцца дадому, і ўсё будзе як раней. Волга — гэта Волга, а Ліна — гэта Ліна».

— Не ўспомніў, што шаптала яна яму ўвечары, і заплюшчыў вочы. Хацелася зноў і зноў перажыць гэты момант. Колькі ён тут яшчэ прабудзе? Тыдзень? Дзён дзвясць? А, уласна кажучы, чаму не два тыдні? Ці нават тры? А Волга... Бо-жачкі, ну чаму увесь час успамінаюцца яе сумныя вочы і такі пшчотны позірк? Волга будзе чакаць, як заўсёды. А Ліна — як зорка, што падае. Блісне і згасне... І паколькі яму дадзены шанц, трэба нацэлівацца гэтым блыскам.

— Недзе праз тыдзень, вярнуўшыся позна вечарам з пляжа (дзе яны з Лінай абсыпалі адзін аднаго пяском, а потым плёскаліся ў ваду і цапаваліся да адурэння), Лёша раптам адчуў незразумелае жаданне ўдзюў і свой ноўтбук і праверыць пошту. Ён не чакаў ніякіх паведамленняў... Волга гаварыла, што не збіраецца надакучаць яму што ў сённяшняе аб сабе... Аднак пяском было менавіта ад яе.

— Я выходжу замуж. Так атрымаўся. Даруй... Лёшу на імгненне здолела, што велізарныя нумары, якія віселі ў гасцінчым нумары, раптам паціснулася і пачала падаць... «Гэтага не можа быць, — падумаў ён. — Я павінен яе ўбачыць». Ён бег да ліфта, бег да тэлефона, каб выклікаць таксі ў аэрапорт. А ў галаву пульсавала думка: «Божа, калі ты ёсць, зрабі, каб гэта была няпраўда... Божа, калі ты ёсць!».

— Таксіст, мужчына ва ўзросце, значныя дзверцы, завёў матар, павярнуўся да пасажыра — маладога чалавек а ў расціпленай кашулі, накітай на голае цела, і усміхнуўся: — Куды вы так спішаецеся? Дзячынна здарэліся! — Ды не... Проста выходзіць замуж... Машына краўлася з месца, праразшычы фарамі густую цемру паўднёвай ночы.

— Толькі б паспеець, — падумаў Лёша. — «Мне б вашы праблемы», — падумаў таксіст... Наталія УЛАДЗІМІРАВА.

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

лівай, жаданай, ніколі не канчаўся... Цяпер, калі ўспомніў пра яе, знутры быццам ударыла токам. Лёша паглядзеў на гадзіннік... Гадзіннік на апошні дзень нараджэння падарыла яму Волга, «каб не спазніцца на спатканні». Зараз з яго дапамогай ён збіраўся не спазніцца на спатканне з іншай... «Нічога страшнага, — падумаў Лёша. — Адзін раз жыцьём. Вярнуцца дадому, і ўсё будзе як раней. Волга — гэта Волга, а Ліна — гэта Ліна».

— Не ўспомніў, што шаптала яна яму ўвечары, і заплюшчыў вочы. Хацелася зноў і зноў перажыць гэты момант. Колькі ён тут яшчэ прабудзе? Тыдзень? Дзён дзвясць? А, уласна кажучы, чаму не два тыдні? Ці нават тры? А Волга... Бо-жачкі, ну чаму увесь час успамінаюцца яе сумныя вочы і такі пшчотны позірк? Волга будзе чакаць, як заўсёды. А Ліна — як зорка, што падае. Блісне і згасне... І паколькі яму дадзены шанц, трэба нацэлівацца гэтым блыскам.

— Недзе праз тыдзень, вярнуўшыся позна вечарам з пляжа (дзе яны з Лінай абсыпалі адзін аднаго пяском, а потым плёскаліся ў ваду і цапаваліся да адурэння), Лёша раптам адчуў незразумелае жаданне ўдзюў і свой ноўтбук і праверыць пошту. Ён не чакаў ніякіх паведамленняў... Волга гаварыла, што не збіраецца надакучаць яму што ў сённяшняе аб сабе... Аднак пяском было менавіта ад яе.

— Я выходжу замуж. Так атрымаўся. Даруй... Лёшу на імгненне здолела, што велізарныя нумары, якія віселі ў гасцінчым нумары, раптам паціснулася і пачала падаць... «Гэтага не можа быць, — падумаў ён. — Я павінен яе ўбачыць».

— Я павінен яе ўбачыць. Ён бег да ліфта, бег да тэлефона, каб выклікаць таксі ў аэрапорт. А ў галаву пульсавала думка: «Божа, калі ты ёсць, зрабі, каб гэта была няпраўда... Божа, калі ты ёсць!».

— Таксіст, мужчына ва ўзросце, значныя дзверцы, завёў матар, павярнуўся да пасажыра — маладога чалавек а ў расціпленай кашулі, накітай на голае цела, і усміхнуўся: — Куды вы так спішаецеся? Дзячынна здарэліся! — Ды не... Проста выходзіць замуж... Машына краўлася з месца, праразшычы фарамі густую цемру паўднёвай ночы.

— Толькі б паспеець, — падумаў Лёша. — «Мне б вашы праблемы», — падумаў таксіст... Наталія УЛАДЗІМІРАВА.

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

— Я ўбачу цібе заўтра? — спытаў ён. — Чаму заўтра? — здзівілася і засмяялася яна. — У нас ёсць яшчэ «сёння».

Першы раз і «COLOR» — клас! У Мінску стартвала міжнародная біенале сучаснага жывапісу «COLORFEST»

Дагэтуль у нас падобных мастацкіх акцый не было. Але патрэба ў іх ёсць. Асабіва, калі ўзяць да ўвагі мэты, дзеля якіх ладзіцца першая біенале: стварэнне станоўчага іміджу Беларусі на еўрапейскай мастацкай арэне, падтрымка выяўленчага мастацтва. Не толькі нашага.

Гэта прадкываана часам, упэўнены арганізатары, сярод якіх грамадскае аб'яднанне «Міжнародная гільдыя жывапісцаў» і Нацыянальная бібліятэка Беларусі. На думку арганізатараў, характар сучаснага мастацтва імкліва трансфармуецца, традыцыйныя віды мастацтва выцясяняюцца, а мастацкія кірмашы і біенале мала ўвагі надаюць жывапісу — на яго долю прыпадае менш за 10 працэнтаў ад агульнай колькасці экспазіцыйных плошчаў. Але Беларусь гэты працэнт вырашыла павялічыць, забладоўначы падняць аўтарытэт свайго жывапісу.

А між тым, гэта ўсё задумана не толькі дзеля таго, каб сябе паказаць, але каб на іншых паглядзець. Акрамя беларускіх мастакоў, у нашым біенале ўдзельнічаюць творцы з Італіі, Германіі, Англіі, Канады, Арменіі, Эстоніі, Літвы, Малдовы і іншых краін. Каб не усё было так проста, як на звычайных выставах, мастакі будуць усё-такі спаборнічаць у рамках конкурсу, які будзе арганізаваны для ўдзельнікаў біенале. Вызначаць пераможцаў будзе нават журы, якое ўзначаліць народны мастак Беларусі Гаўрыла Вацанка. Галоўнае, каб у замежных мастакоў засталася добрая памяць пра Беларусь. Біенале можа зрабіць успаміны больш прыемнымі для тых, хто прывяць сябе ў конкурсы і атрымае дыпломы пераможцаў. Урэшце — гэта ж не толькі свята, але і праца. З вынікаў працы мастакоў глядчы змогуць знаёміцца яшчэ да 1 жніўня.

Ларыса ЦІМОШЫК.

Таму вестка пра тое, што на тэрыторыі батанічнага саду будучы публікаваны тэнісныя корты, здалася неверагоднай, тым больш што месца гэтае ахоўваецца законам. Спачатку Мінскі гарадскі камітэт прыродных рэсурсаў адмовіў забудоўшчыкам, матывуючы тым, што згодна з генпланам, батанічны сад адносіцца да тэрыторыі, якія асабліва ахоўваюцца і дзе забаронена будаўніцтва спартыўных устаноў. Але, як ісць вядома, беларускі экалагі, нейкае будаўніцтва ўсё ж было дазволена... Так што не здзіўляйцеся, калі пры ўваходзе ў батанічны сад вы пацвердзіце, што вы бачыце расліны, а пах чысціць потныя красавыкі...

Таму вестка пра тое, што на тэрыторыі батанічнага саду будучы публікаваны тэнісныя корты, здалася неверагоднай, тым больш што месца гэтае ахоўваецца законам. Спачатку Мінскі гарадскі камітэт прыродных рэсурсаў адмовіў забудоўшчыкам, матывуючы тым, што згодна з генпланам, батанічны сад адносіцца да тэрыторыі, якія асабліва ахоўваюцца і дзе забаронена будаўніцтва спартыўных устаноў. Але, як ісць вядома, беларускі экалагі, нейкае будаўніцтва ўсё ж было дазволена... Так што не здзіўляйцеся, калі пры ўваходзе ў батанічны сад вы пацвердзіце, што вы бачыце расліны, а пах чысціць потныя красавыкі...

Таму вестка пра тое, што на тэрыторыі батанічнага саду будучы публікаваны тэнісныя корты, здалася неверагоднай, тым больш што месца гэтае ахоўваецца законам. Спачатку Мінскі гарадскі камітэт прыродных рэсурсаў адмовіў забудоўшчыкам, матывуючы тым, што згодна з генпланам, батанічны сад адносіцца да тэрыторыі, якія асабліва ахоўваюцца і дзе забаронена будаўніцтва спартыўных устаноў. Але, як ісць вядома, беларускі экалагі, нейкае будаўніцтва ўсё ж было дазволена... Так што не здзіўляйцеся, калі пры ўваходзе ў батанічны сад вы пацвердзіце, што вы бачыце расліны, а пах чысціць потныя красавыкі...

Таму вестка пра тое, што на тэрыторыі батанічнага саду будучы публікаваны тэнісныя корты, здалася неверагоднай, тым больш што месца гэтае ахоўваецца законам. Спачатку Мінскі гарадскі камітэт прыродных рэсурсаў адмовіў забудоўшчыкам, матывуючы тым, што згодна з генпланам, батанічны сад адносіцца да тэрыторыі, якія асабліва ахоўваюцца і дзе забаронена будаўніцтва спартыўных устаноў. Але, як ісць вядома, беларускі экалагі, нейкае будаўніцтва ўсё ж было дазволена... Так што не здзіўляйцеся, калі пры ўваходзе ў батанічны сад вы пацвердзіце, што вы бачыце расліны, а пах чысціць потныя красавыкі...

Таму вестка пра тое, што на тэрыторыі батанічнага саду будучы публікаваны тэнісныя корты, здалася неверагоднай, тым больш што месца гэтае ахоўваецца законам. Спачатку Мінскі гарадскі камітэт прыродных рэсурсаў адмовіў забудоўшчыкам, матывуючы тым, што згодна з генпланам, батанічны сад адносіцца да тэрыторыі, якія асабліва ахоўваюцца і дзе забаронена будаўніцтва спартыўных устаноў. Але, як ісць вядома, беларускі экалагі, нейкае будаўніцтва ўсё ж было дазволена... Так што не здзіўляйцеся, калі пры ўваходзе ў батанічны сад вы пацвердзіце, што вы бачыце расліны, а пах чысціць потныя красавыкі...

Таму вестка пра тое, што на тэрыторыі батанічнага саду будучы публікаваны тэнісныя корты, здалася неверагоднай, тым больш што месца гэтае ахоўваецца законам. Спачатку Мінскі гарадскі камітэт прыродных рэсурсаў адмовіў забудоўшчыкам, матывуючы тым, што згодна з генпланам, батанічны сад адносіцца да тэрыторыі, якія асабліва ахоўваюцца і дзе забаронена будаўніцтва спартыўных устаноў. Але, як ісць вядома, беларускі экалагі, нейкае буда

Тэлесеткі

Беларусь знаёмая і невядомая

Звычайна лета для тэлевізійнікаў — «мёртвы сезон». Але гэта не значыць, што акрамя навінаў для эфіру не рыхтуецца нічога новага. Напрыклад, на гэтым тыдні каманда карэспандэнтаў тэлеканала «ЛД» пачынае падарожжа па Беларусі. Адзіняты ў вандроўчы матэрыялы складзю аснову для новага праекта, які носіць рабочую назву «Экспедыцыя».

Творная каманда «Экспедыцыя» на чале з рэжысёрам Ягорам Шолькіным раней рабіла турыстычна-забаўляльную праграму «КомпаС», але цяперашні праект — больш пазнавальны, з краязнаўчым ухілам. У ім, як мяркуюць, нават не будзе вядучага — факты з гісторыі той ці іншай мясцовасці расказаюць самі тутацкія краязнаўцы.

Два аранжавыя джыпы са сцягам тэлеканала стартуюць з Гродна і праедуць па тэрыторыі 5 абласцей ужо Беларусь ад заходняй да ўсходняй мяжы. Па выніках трохдзённага ваюя ў ліпені на «ЛДзе» выйдзе цыкл праграм. Прычым, як абяцаюць стваральнікі, у тэлеверсіі будзе паказана тое, што не пазначана ў дзевідэах. Асноўны акцэнт зробіць не на аб'екты, што вядомыя турыстам па энцыклапедыях, а на мясцовыя асаблівасці побыту людзей. Пры тым героем праграмы тэарэтычна можа стаць кожны ахвотнік, хто ведае што-небудзь цікавае і незвычайнае пра сваю мясцовасць і сваіх землякоў. Для аўтараў самых цікавых гісторыяў каманда «ЛАДУ» падрыхтавала прызны і падарункі.

Вікторыя ЦЕЛЯШУК.

Смех дый годзе

СЛІМАКІ ДАСТАЎЛЯЮЦЬ ЭЛЕКТРОННУЮ ПОШТУ

Вікі Айслі і Пол Сміт з Нацыянальнага цэнтра камп'ютарнай анімацыі пры Барнмутскім універсітэце прадставілі праект Real Snail Mail, у якім слімакі перадаюць лічбавыя паведамленні.

У англійскай мове snail mail (літаральна — «слімаковая пошта») азначае перасылку пismaў традыцыйным спосабам у адрозненне ад e-mail. Аўтары праекта вырашылі зрабіць сапраўдную слімаковую пошту. Для дастаўкі карэспандэнцыі даследчыкі адаралі трох слімакоў, на ракавіны якіх нанесены радыеметкі. Наведвальнікі спецыяльнага сайта могуць адправіць сваё паведамленне на сервер. Той, у сваю чаргу, перадае тэкст для захоўвання на радыеметку аднаго са слімакоў. Паведамленне захоўваецца ў слімака да той пары, пакуль ён не дапаўзе да спецыяльнай вобласці, дзе радыеметка счытваецца і інфармацыя перадаецца адрасату. Слімакоў, якіх удзельнічаюць у праекце, клічуць Агента 001, 002 і 003. Самы хуткі — Агента 002, якога даследчыкі звалюць Осцінам. Ён у сярэднім дастаўляе адно паведамленне за 1,96 сутак. Час дастаўкі пismaў Агентам 001, якога клічуць Сесіл, складае 3,26 сутак. Агента 003 клічуць Мюрэль. Даследчыкі маюць намер вынесці гэтакую слімакую папярэджанне, бо ён пакуль не даставіў ні аднаго паведамлення, у той час як яго калегі разам «заіначалі» 14.

АФРЫКАНСКІ СУД ПРЫЗНАЎ КІТАЙЦАЎ НЕГРАМІ

Паўднёваафрыканскі Вярхоўны суд вынес вельмі незвычайны вердыкт, які ўжо стаў падставай для ўсмешак жыхароў шматлікіх іншых краін. Служкі закона паставілі, што этнічныя кітайцы, якія жывуць у ПАР, карыцца павінны лічыцца чарнаскурымі. Пасля гэтага яны, у адпаведнасць з законамі рэспублікі, атрымаюць магчымасць карыстацца прывілеямі, накіраванымі на павышэнне жыццёвага ўзроўню чарнаскурых паўднёваафрыканцаў.

Гэтае праблемае пытанне разглядалася на падставе іску, пададзенага Кітайскай асацыяцыяй Паўднёвай Афрыкі, якая абвінаваціла ўрад рэспублікі ў дыскрымінацыі кітайцаў. Іх у краіне налічваецца 200 тысяч. Актыўны асацыяцыі заявілі суду, што ў ПАР кітайцаў прынята лічыць і зваць белымі, і гэтая прававая асацыяцыя часта пераходзіць ад іх да іх, уключаючы выгадныя кантракты і рухачы ўверх па кар'ернай лясвіцы. Істы ўстадалі нават гадзі апартаўды, калі кітайцы, якія працуюць у ПАР, таксама пакутавалі ад працы няроўнасці: іх звалі калер'ювымі. З цяперашняга часу разам з Вярхоўнага суда будзе ўнесена янасьць у пытанні аб правах кітайцаў, якія працуюць у розных умовах і кампаніях на тэрыторыі Паўднёвай Афрыкі. Прывілеі і льготы, якімі карыстаюцца чарнаскурыя паўднёваафрыканцы ў адпаведнасці з умовамі нацыянальнай праграмы Black Economic Empowerment, будуць цяпер распаўсюджвацца і на кітайцаў.

Кулінарныя цуды МІНСКІХ КАНДЫТАРАЎ

У сталіцы прайшоў гарадскі конкурс прафесійнага майстэрства «Мінскі майстар-2008», у якім узялі ўдзел лепшыя кухары, кандытары і афіцыянткі з розных прадпрыемстваў горада. Пераможцы конкурсу будуць уключаны ў склад зборнай каманды Мінска для ўдзелу ў рэспубліканскім конкурсе «Кулінарнае майстэрства і сэрвіс».

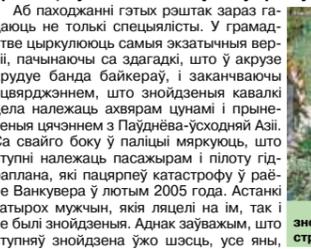
Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

Жахі ПРЫЛІЎ КАНАЧНАСЦЯЎ

У Канадзе чуткі аб маньяку-фетышысце, які адразае ногі, усё больш актыўныя

На ўзбярэжжы каля канадскага Ванкувера знойдзена ўжо шостае чалавечае ступня, абутае ў красоўку. Горад поўны злавесным слыхам аб маньяку-фетышысце, які адразае сваім ахвярам ногі. Гэтым разам адразаў чалавечую ногу 44-га памеру ў чорнай красоўцы Adidas, прыбыла прама да берага Брытанскага Калумбіі. Ланцужок шакаручых знаходак мае цэлы шэраг злавесных супадзенняў: піль ступняў, уключачы апошняю, з'яўляюцца правымі, і ўсе яны былі абутыя ў красоўкі.

Жоўтымі адзнакамі на карце пазначаны месцы, дзе былі знойдзеныя ногі, а чырвоным крыжыкам — месца авіякатастрофы, якая адбылася ў лютым 2005 года.

мабыць, належаць розным людзям, і прынамсі адна з іх — жаночая. Следствам таксама разглядаецца версія аб тым, што рэшткі належаць самазбойцам-тапельцам або рыбакам, якіх змыла ў моры на Алясцы. Шэраг шакаручых знаходак пачаўся ў жніўні 2007 года, калі на пустынным беразе вострава Джэздэда дзвюхміна знайшла чалавечую ступню 46-га памеру. З тых часоў у раёне вуся ракі Фрэйзер у правле Джорджыя было зроблена яшчэ пяць такіх знаходак. Праз шэсць дзён пасля знаходжання першай ступні на суседнім востраве Габрыела было зроблена яшчэ адно страшнае адкрыццё. Гэтым разам ступню таго ж памеру знайшла жанчына. Прычым абедзве часткі знойдзеных канечнасцяў былі правымі. Яшчэ дзве правыя ступні былі знойдзеныя 8 лютага на востраве Вальдэс і 22 мая на востраве Кірклэнд. Нарэшце, у гэты панядзелак два сабакары знайшлі яшчэ адну ступню на паўвостраве Уэстхэм. Яна была левай. Апошняя аналагічная знаходка была зроблена ўвечары ў сярэдзі на беразе вострава Ванкувер.

Пакуль эксперты даследуюць таямніца паходжання гэтых кавалкаў чалавечага целы, Каралеўская конная паліцыя Канады імкнецца супакоіць найбольш уражлівых грамадзян, якія загарылі пра маньяка. Паводле афіцыйных звестак, няма ніякіх доказаў таго, што ступні былі спецыяльна адразаныя ад цела. Тым часам крыміналісты ўзялі для аналізу ўзоры ДНК у сваёй кніжцы без вестак пасажыраў і пілота гідрасамалёта. Ён пацярпеў крушэнне ў раёне вострава Квадра, за 240 кіламетраў на паўночным захадзе ад Ванкувера. З палёта не вярнуўся лётчык Арны Фіст і яго тэрасажыры: Фабын Бедард і браты Дуг і Трэвар Дэкжэ. Труп яшчэ аднаго пасажыра злашчачнага гідраплана быў у свой час знойдзены выкінутым на бераг.

Считайте недостойной квитанцией формы 1 СУ серии ГС № 8493891 о приеме наличных денежных средств.

Усміхнёмся!

Калі ў вас у кватэры працякае труба, не спячайцеся выклікаць сантэхніка. Можна быць, яго выкліка сусед знізю.

Прыходзіць дзвюхчына, і, патупіўшы вочы, пытаецца ў светара: — Дайце, калі ласка, канцэптуальную адказку той інтэрпрэтацыі ісіхазму, якую бацька Іаан Меендорф ажыццявіў у сваёй апошняй манатрафі, што выйшла ў Парыжы ў перыяд станаўлення там рускай дыяспары. — Замуж! Неадкладна замуж!!!

Мужчыны і жанчыны — аб сексе.

Гутарка сябравак: — О-о-о! Гэта было выдатна! Спаткаць ён падарыў мне велізарны букет ружаў! Потым павёў у шыкоўны дарагі рэстаран: там мы пілі дарагое віно і ў канцы вечара ён мяне пацалаваў! Пасля мы паехалі да яго! Прыемная музыка, прыглушанае святло, трохі шампанскага! Ён мяне далікатна абняў, пацалаваў і дастаў з неба зорку! Тры разы!!!

Гутарка сяброў: — Ну? — Так! — Прыгажун!

Пад макіяжам часам хаваецца проста прыгажун...

— У майя жонкі сёння дзень нараджэння, а я так і не прыдумай, што ёй падарыць...

— А ты прыйдзі дадому цярозным!

— Думаеш? У рэшце рэшт, дата не круглая...

ХАТНЯЯ ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ

СМАЧНАЕ ЛЕТА БЕЗ РЕЦЭПТА

Клубнічны сезон

Дэсерты, выпечка, варэнне, джэм, кампот, нават утульнасць у доме і маладосць — усё гэта дзякуючы смачнай духмянай ягадзе.

Карзіначкі «Чырвоная шапачка» (4 шт.) 1 шк. мукі, 2 яйкі, 1 шк. цукру, алей, 120 г сметанковага масла.

Для смятаны: 1 шк. цукру, 1,5 шк. 20-працэнтнай смятаны, 2 шк. клубніц.

Узбейце ў густую пену цукар са смятанай. Атрыманы крэм пастаўце ў халадзільнік, пакуль будзе выцякаць карзіначкі. Якія змяшчаць з цукрам, крэм пастаўце, злучыце з мукой, размякчаным маслам і зямлячэста. Формы для карзіначак змажце алеем і выкладце тонкім слоем цеста. Выпекайце ў духоўцы, разгарэтай да 180 °С.

Гатовыя карзіначкі астудзіце, напоўніце крэмам, а зверху пакалдзіце крэм падаваранымі клубніцамі.

Клубніцы ў сіропе На два слоікі па 500 мл: 1 кг клубніц, 1 кг цукру. Клубніцы прамойце, аддзяліце пладаножкі, улажыце ў глыбокую эмаліраваную каструлю, засыпце цукрам. Пакальце на 16 гадзін, каб выдзеліўся сок. Зліце сок у асобную пасудзіну. Ягады перакладзіце ў падрыхтаваныя слоікі да плечкаў, заліце сокам. Пастэрызуйце накрытыя слоікі ў вадзе, нагрэтай да 50 °С: паўлітровыя — 15 хвілін, літровыя — 25 хвілін. Закатайце, перавярніце на суткі.

Замарозьце! І пабойлі! Каб атрымаць асалоду ад духмяных страў з клубніцамі зімою, замарожваць іх трэба цяпер, пакуль яны не пераспелі. Збіраць моцныя ягады, памыць, аддзяліць пладаножку, высыцьце на бавяўняны рунік, каб абсохлі. Затым разлажыце акуратна ў поліэтыленавыя пакеты і шчыльна завяжыце, каб не трапілі староннія пахі. Пакалдзіце пакеты ў марозільніку. Аднак не чакайце асаблівай карысці ад марожаных клубніц. У свежых ягадах вітамінаў намнога больш, таму лаяцьце момант і ешце іх цяпер, у сезон.

Вартане маладосці Гэта зусім не выдумка. Клубніцы на самай справе папярэджаюць дачаснае старэнне, акрамя таго, папаўняюць арганізм мінераламі і авіяшчэста. І ўсё гэта адбываецца за кошт антыаксідантаў, якія змяшчаюцца ў ягадах.

Напрыклад, адна з арганічных кіслот дапамагае нейтралізаваць шкоду, нанесеную тытунём. Клубніцы з'яўляюцца неамяненнымі пры лячэнні анеміі, валодаюць кровачывальнымі ўласцівасцямі. Іх ужываюць для ачысткі арганізма ад таксінаў, якімі перагружана печынь і ныркі, а таксама пры лячэнні атлусцення і цэлюліту. Больш чым тры стагоддзі таму курскія лянціны клубніцкі быў ледзь не асноўным пры захворванні артрытам і падаргай. Вельмі карысна есці клубніцы свежымі; перасыпаныя цукрам; з геркулесам, звараным на вадзе; з малаком.

Клубнічныя матывы З гадзі на... ды на што заўгодна: клубніцы ўпрыгожваюць любую рэч у доме — майку, сурвэтку, навалачку...

Пранумем пашыць клубнічку-ігольніцу са шчыльнай чырвонай тканіны, напхашце я ватай ці паралонам. Хвосцік можна выразаць з фетру, а эффект эрмістасці надаць пры дапамозе англійскіх шпілек з галоўкамі.

-2509-

Клубнічны сезон

Дэсерты, выпечка, варэнне, джэм, кампот, нават утульнасць у доме і маладосць — усё гэта дзякуючы смачнай духмянай ягадзе.

Карзіначкі «Чырвоная шапачка» (4 шт.) 1 шк. мукі, 2 яйкі, 1 шк. цукру, алей, 120 г сметанковага масла.

Для смятаны: 1 шк. цукру, 1,5 шк. 20-працэнтнай смятаны, 2 шк. клубніц.

Узбейце ў густую пену цукар са смятанай. Атрыманы крэм пастаўце ў халадзільнік, пакуль будзе выцякаць карзіначкі. Якія змяшчаць з цукрам, крэм пастаўце, злучыце з мукой, размякчаным маслам і зямлячэста. Формы для карзіначак змажце алеем і выкладце тонкім слоем цеста. Выпекайце ў духоўцы, разгарэтай да 180 °С.

Гатовыя карзіначкі астудзіце, напоўніце крэмам, а зверху пакалдзіце крэм падаваранымі клубніцамі.

Клубніцы ў сіропе На два слоікі па 500 мл: 1 кг клубніц, 1 кг цукру. Клубніцы прамойце, аддзяліце пладаножкі, улажыце ў глыбокую эмаліраваную каструлю, засыпце цукрам. Пакальце на 16 гадзін, каб выдзеліўся сок. Зліце сок у асобную пасудзіну. Ягады перакладзіце ў падрыхтаваныя слоікі да плечкаў, заліце сокам. Пастэрызуйце накрытыя слоікі ў вадзе, нагрэтай да 50 °С: паўлітровыя — 15 хвілін, літровыя — 25 хвілін. Закатайце, перавярніце на суткі.

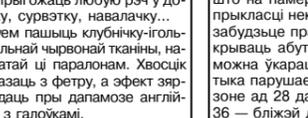
Замарозьце! І пабойлі! Каб атрымаць асалоду ад духмяных страў з клубніцамі зімою, замарожваць іх трэба цяпер, пакуль яны не пераспелі. Збіраць моцныя ягады, памыць, аддзяліць пладаножку, высыцьце на бавяўняны рунік, каб абсохлі. Затым разлажыце акуратна ў поліэтыленавыя пакеты і шчыльна завяжыце, каб не трапілі староннія пахі. Пакалдзіце пакеты ў марозільніку. Аднак не чакайце асаблівай карысці ад марожаных клубніц. У свежых ягадах вітамінаў намнога больш, таму лаяцьце момант і ешце іх цяпер, у сезон.

Вартане маладосці Гэта зусім не выдумка. Клубніцы на самай справе папярэджаюць дачаснае старэнне, акрамя таго, папаўняюць арганізм мінераламі і авіяшчэста. І ўсё гэта адбываецца за кошт антыаксідантаў, якія змяшчаюцца ў ягадах.

Напрыклад, адна з арганічных кіслот дапамагае нейтралізаваць шкоду, нанесеную тытунём. Клубніцы з'яўляюцца неамяненнымі пры лячэнні анеміі, валодаюць кровачывальнымі ўласцівасцямі. Іх ужываюць для ачысткі арганізма ад таксінаў, якімі перагружана печынь і ныркі, а таксама пры лячэнні атлусцення і цэлюліту. Больш чым тры стагоддзі таму курскія лянціны клубніцкі быў ледзь не асноўным пры захворванні артрытам і падаргай. Вельмі карысна есці клубніцы свежымі; перасыпаныя цукрам; з геркулесам, звараным на вадзе; з малаком.

Клубнічныя матывы З гадзі на... ды на што заўгодна: клубніцы ўпрыгожваюць любую рэч у доме — майку, сурвэтку, навалачку...

Пранумем пашыць клубнічку-ігольніцу са шчыльнай чырвонай тканіны, напхашце я ватай ці паралонам. Хвосцік можна выразаць з фетру, а эффект эрмістасці надаць пры дапамозе англійскіх шпілек з галоўкамі.

-2510-

Падлечваем ныркі

Кожны з нас імкнецца атрымаць водпуск летам, бо менавіта ў гэту пару года ўсё навакол стракаціць рознымі зёлкамі, якія дазваляюць ачысціць арганізм.

Асабліва добра ачышчаць і здаравяўляюць ныркі, бо куды ні гляну, усюды маюцца розныя сродкі. Свежыя агуры, зялёныя, пазней кавуны, гарбузы, практычна любая гародніна і садавіна, што трапляюць у рот, аказваюць дабравольнае ўздзеянне на мочавыводны шлях і ныркі. Не варта толькі зноўжываць кіслыя прадукты. Можна заўважана падлечыць работу ныркі, калі ў час водпуску рабіць разгрузачныя дні на гародніне і садавіне.

А калі непадалёк ёсць лясок, то абавязкова збіраць лісце брусьніцы, а ў жніўні — і ягады. Можнае лічыць, што калі вы з'елі ці заварылі любую частку гэтай расліны, то сутачная норма па прамыванні ныркі вамі выканана.

Вядомая летняя кветка васілёк таксама заслужыла павягі. Праўда, у адрозненне ад брусьніцы, васілёк больш мочападзейны, таму зноўжываць ім негледзячы. Аднак тыдзень паліць настой не пашкодзіць, калі ў вас цыстэйт, урэзтыт ці нефрыт. Чайную лыжку кветак васіляка заліце шклянчай кіпеню, дайце 20 хвілін настаюцца, астудзіце, ліце па 1/4 шк. 3 разы на дзень за 20 хвілін да яды.

Крупіны КЕМЛІВАСЦІ

Кожны вінцік — на вачах

У хатняга майстра ёсць запаветная бляшанка ці скрынка, куды ён складае віцікі, вінцікі, шрубкі, гайкі. І кожны часу губляецца, пакуль знойдзе ў гэтай кучы патрэбны.

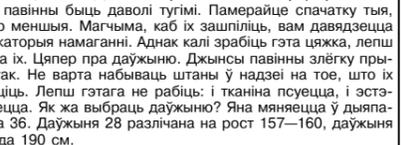
Вырашыць праблему дапаможа... жонка. Напэўна, у яе набіралася многа шклянчых слоічак з накруткамі, якія закручваюцца. Да паліцы, што знаходзіцца на ўзроўні гродзеў, знізу прыбіце роўным радком бляшанку накручкі разбойні і прыкруціце да іх слоікі, папярэдняе засыпаўшы па памерах запасы шрубавы, гайкі, ватаў і г.д. Перавага відэачона — слоікі прагледзяцца наскрозь, да таго ж і месца эканоміцца.

ВЫ ПРАСІЛІ РАСКАЗАЦЬ

Як правільна падабраць джынсы?

Каб адзенне вас упрыгожвала, яно павінна добра сядзець, у тым ліку і джынсы.

Звычайна іх памер пазначаецца дзвюма лічбамі. Напрыклад, 31/34, дзе першая лічба азначае памер у талі, другая — даўжыню. Каб вызначыць свой памер, адніміце ад памеру, які вы носіце, 16. У вас 48? 48 — 16 = 32, значыць, вам патрэбны 32-і памер (першая лічба). Джынсы павінны быць двалю тугімі. Памерайце спачатку тую, што на памер меншых. Магчыма, каб і зашпіліць, вам даведзецца прыкладна некаторыя намаганні. Аднак калі зрабіць гэта цяжка, лепш заўважце пра іх. Цяпер пра даўжыню. Джынсы павінны злёгка прыкрываць абуток. Не варта набываць штаны ў надзеі на тое, што іх можна ўкараціць. Лепш гэтага не рабіць: і тканіна псуецца, і эстэтыка парушаецца. Як жа выбраць даўжыню? Яна мяняецца ў дыяпазоне ад 28 да 36. Даўжыня 28 ралічана на рост 157—160, даўжыня 36 — бліжэй да 190 см.

-2510-

ЗВЯЗДА
БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА
ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь
РЭГІСТРАЦЫЙНЫ НУМАР 1.

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ. РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: І. БАРАНОЎСкі, С. ГРЬБЕ, У. ЗДАНОВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), Н. КАРПЕНКА, Л. ЛАХМАНЕНКА, Т. ПАДАЛЯК, С. ПРОТАС (намеснік галоўнага рэдактара), С. РАСОЛЬКА, Л. РЫЖАНКОВА (першы намеснік галоўнага рэдактара), Л. СВІДРЬЦКАЯ, А. СЛАНЕЎСкі (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК, І. ШУЧЭНКА.
НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.
ТЭЛЕФОНЫ: прыёмная — 287 19 19 (тэл./факс); аддзяленне пismaў — 287 18 64, падпісчыцкага — 287 18 51, крэдытнага — 287 19 68, скарэктарыя — 292 05 82, адказных за выпуск дадаткаў: «Чырвоная змена» — 292 44 12; «Мясцовае самакіраванне» — 292 21 03, уласныя карэспандэнцыі: у Брасце: 20 37 98, Віцебску: 43 23 74, Гродне: 43 25 29, Гомелі: 74 13 92, Баранавічах: 7 26 02, Мінне: 32 74 31; бухгалтэры: 292 22 03; прыём рэкламы тэл./факс: 287 17 79, e-mail: reklama@zvyazda.minsk.by, рэдактар рэкламнага аддзела — тэл./факс 292 04 52.
http://www.zvyazda.by
e-mail: info@zvyazda.minsk.by

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адакзана за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы. Газета адрэкавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Вывадавецтва «Беларускі Дом друку»». Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 250 разоў у год. Тыраж 32.856 Індэк 63850. Зак. № 3296. Нумар падпісаны ў 19.30.
M 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
P 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12